ஆனந்தபோதினி

ஒரு சிறந்த மாதாந்தத் தமிழ்ச் சஞ்சிகை.

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

26 JUL 1922

(தொகுதி 7.)

துன்மதி௵ ஆடி௴ முதல் துந்துபி௵
ஆனி௴ வரையில்
1921௵ ஜூலை௴ முதல் 1922௵ ஜூன்௴ வரையில்

நா. முனிசாமி முதலியார்,

"ஆனந்தபோதினி" ஆபீஸ்,

நெ. 6, வெங்கடேச மேஸ்திரி தெரு,

சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

All Rights Reserved.

கலிகோ பைண்ட் விலை ரூபா 1—6—0. | 1922 | தபாற் கூலி பிரத்தியேகம்

ANANDA BODHINI

GOLDEN OPINIONS.

From Rao Saheb Late T. Ramakrishna Pillay Avl. B.A., F.M.U., F.R.H.S. Chairman, Board of Examiners in Dravidian Languages, Madras University.

I am a regular reader of "Ananda Bodhini" the Tamil monthy published in George Town and I am glad to take this opportunity of expressing my appreciation of the way the Journal is conducted. It is just the kind of magazine we want for the Indian women in their houses and the conductors of the Journal have my best wishes for the success of their undertaking.

Madras, 28th Nov. 1915,
THOTTAKADU HOUSE. } (Sd.) T. RAMAKRISHNA PILLAY.

From Rao Bahadur A. C. Pranatartihara Iyer Esq., B.A. I.S.O., Retired Inspector of Schools, *now* Registrar of Books, Nungambakkam.

I have read several numbers of "Ananda Bodhini." It is conducted on right lines. The matter is suitable and the diction is unobjectionable. I can unhesitatingly say that the journal deserves public encouragement and support.

NUNGAMBAKKAM,
Madras, 5th Dec. 1915. } (Sd.) A. C. PRANATARTIHARA IYER,

We have received the current number of the Tamil monthly "**Ananda Bodhini,**" containing a variety of information on several subjects of every day importance. The special feature of the monthly is that a separate section is set apart for giving advice to women either in the form of abstract statements or small stories containing moral lessons.—*Hindu,* 22-9-15.

--- 160929

Dear Sir,

Your Tamil monthly entitled "**ANANDA BODHINI**."..............is written in *easy, clear* and *readable* style, *well-suited, particularly,* to *ladies* who take a liking to it on account of the varied subjects of interest dealt therein, calculated to mould their character. That such a monthly should be in existence, side by side with the Anglo-Indian contemporaries, is very much to be appreciated. The subjects dealt with in the short compass of the monthly are such that they deserve to be *read* and *re-read* from the view point to quality in contradistinction from style and rhetoric, which a select few of our readers seem to yearn for, as is evident from the pages of the current number *i.e.,* pages 288 and 289. A majority of the subscribers now on the rolls will be at one with me when I say that the style now adopted would conduce to the well-being and uninterrupted continuance of the monthly, since it is being and has to be read by both sexes, ... It is very much to be envied that there should be over 10000 * subscribers on the rolls, which no other monthly of the kind is able to secure, or has ever before secured since inception. I wish the monthly all success.

Trivandrum
28-1-17. } A. V. SUBBAMANIA AIYAR,
F.N. S.A. (Lon.) F.C.I. (Birm.)

---

* Now more than 18 Thousands.

ஆனந்த போதினி

7-வது வருட அட்டவணை.

விஷயங்கள்.	பக்கம்.
கடவுள் வணக்கம் ...	1, 41, 81, 121, 161, 201, 241, 281, 321, 361, 401, 441
நமது புதுவருடம் ...	2
நாகரீகம் ...	3
சகோதரபாவம் ...	10
கல்வி அபிவிர்த்தி கூடாதாம் ...	12
தற்கால குடும்பநிலைமை ...	14
கைவல்ய நவநீதவசனம் ...	19, 58, 103, 144, 181, 218, 260, 295, 377
பெற்றோரைப்பேணல் ...	22, 93
தமிழர்புராதனம்-தமிழின் தொன்மை ...	26, 54, 88, 151, 172
தாயுமானவர் அடைந்தகாலம் ...	27
இளைஞர் கல்வி ...	28
இல்லறம்—	
மறு உலகம் ...	31
மறு பிறப்பு ...	63, 114, 153, 194, 224
ஜீவகதி ...	268, 304, 344, 388, 422, 466
ஆன்மா ...	42
அன்பு ...	46
பிரபஞ்ச அநுபவம் ...	49
நீத்துப்பயிற்சி ...	52

சென்னை-600 008.

விஷயங்கள்		பக்கம்.
நல்லாயன் தவறுதலும் பொய்க்கூற்றும்	...	72
நாட்டுக்கோட்டை வைசிய சந்தா நண்பர்களுக்கு அறிவிப்பு	...	68, 108
ஆனந்தபோதினியின் பவிஷ்காரமும், உண்டசோற்றுக்கு இரண்டகமும்	...	72 அ
ஆனந்தபோதினி அறிவிப்பு	...	73, 107, 232, 272, 362, 383, 418, 473
நம்மாதர்க்கு உயர்தரக்கல்வி அவசியமோ	...	82
நம்நாட்டுக் குறைகள்	...	97
ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம்	...	99
"நல்லாயன்" நலமின்மையும் "ஆனந்தபோதினி" யின் அருமையும்	...	111
வர்த்தகம்	...	122
அவாவும் அவாவறுத்தலும்	...	129
"எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாகும்"		133
சில ஆக்ஷேபனைகள்	...	140
ஓர் நற்செய்தி	...	149
ஓர் அதிசயநாடு	...	162
தாய்ப்பாஷையின் அவசியம்	..	169
இந்தியகைத்தொழில்	...	178
நல்லாயனும் நம்சம்பந்தமும்	...	192
கைத்தொழிலும் தாய்நாடும்	...	202
பிரபஞ்ச அனுபவம்	...	206
"மோனமென்பது ஞானவரம்பு"	...	209
பிரகலாதன்	...	212, 264, 284, 384, 414, 448
திருப்பதிமலையின் அக்கிரமங்கள்	...	216
மேற்கு நாட்டார்களும் கிழக்கு நாட்டார்களும்	...	222

விஷயங்கள்.	பக்கம்.
ஹிந்துமதத்தினருக்கு ஓர் எச்சரிக்கை ...	233
பக்தி ...	242
கல்வி-கேள்வி ...	246
ஒப்புரவொழுகு ...	249
தமிழின் பெருமையும் தற்கால நிலைமையும் ...	253
கடவுள் உருவமா அருவமா ...	258
மதபக்தி ...	282
வீட்டு நெறி ...	287
ஓர் கடிதம் ...	290
இந்துமத ஆசாரமும் நூதன எந்திரமும் ...	292
ஓர் விடை ...	307
கம்பன் ...	308
அம்மை—பிள்ளை ...	310
ஓர்கடிதம் ...	311
பசு ...	313, 381
சுயநலம் ...	322
உபவாசம் ...	326
குருவணக்கம் ...	329
மனச்சாட்சி ...	332
காலப்பிரமாணம் ...	334
விவசாயமுன்னேற்றமும் தனவைசிய சமுகமும் ...	338
தமிழ்நாடு ...	341
கடுஞ்சினம் ...	347
இந்தியா ...	349
பள்ளிக்கூடம்போய் கெட்டுப்போனன் ...	352
கிராமவாழ்க்கை ...	363
தன்னடக்கம் ...	371
தென்மொழியுள் வடமொழிக் கலப்பு ...	374

விஷயங்கள்.	பக்கம்.
பிள்ளையார் சுழி ...	376
பசு ...	381
ஓர் மூடபோதனை ...	387
இந்தியாவில் பிறமதபிரசாரம் ...	392
கைத்தொழிலும் கல்வியும் ...	403
ஜீவகாருண்யம் ...	407
திருநீறு ...	409
பகவத்கீதை வசனம் ...	425, 457
கனவு ...	430
வீண்பிரமை ...	443
சர்வகலாசாலையும் தமிழின் உயர்ந்தபாத்தியதையும் ...	452
கடிதங்கள் ...	454, 456
சிந்தனைத்திரட்டு ...	464
நீதிவாக்கியங்களின் உரைப்பிரதி ...	469
பெரியோரைத் துணைக்கொள் ...	474
மாணவர் பக்கம்.—	
மாணவர்களுக்குச் சிலபோதனைகள்...	33,70,136,185,227, 463, 270, 298, 419
நாகரீகமென்பது என்ன? ...	51
மாதர் பக்கம்:—	
மாதர்நெறிகள் ...	35, 73, 155, 188, 230, 273, 302, 416
பெண்மக்கள் வேட்கை ...	417
ஷை அவசரம் ...	465
நாவல்-தபால்கொள்ளைக்காரர்கள் ...	36, 75, 117, 156, 196 234, 274, 316, 356, 396, 435, 475
பொதுசமாசாரங்கள் ...	39, 79, 119, 159, 199 238, 278, 319, 359, 399, 439, 478
பஞ்சாங்கம் ...	40, 80, 120, 160, 200 240, 280, 320, 360, 400, 440, 480

குசேலோபாக்கியான வசனம்.

நான்கு சித்திரப்படங்களுடன் கூடியது.

செம்பூர் வித்துவான் ஆறுமுகஞ்சேர்வை இயற்றியது.

வல்லூர் தேவராஜபிள்ளை யவர்கள் இயற்றிய குசேலோபாக்கியானச் செய்யுட்பொருளைத் தழுவி இவ்வசனம் செம்பாகமான நடையில் எழுதப் பெற்றிருக்கிறது. தெய்வபக்தி, குருபக்தி, ஞானம், யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, இல்லறவியல்பு, பதிவிரதைகளின் தன்மை, பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றும் முறைமை, தந்தை மக்கட்குச் செய்யும் நன்றி, மக்கள் தந்தைக்குச் செய்யும் நன்றி, தரித்திரக் கொடுமை, செல்வச்சிறப்பு, செங்கோன் மன்னரியல்பு, கொடுங்கோன் மன்னரியல்பு, நற்சேவகரியல்பு துர்ச்சேவகரியல்பு, மெய்ஞ்ஞானிகள் தன்மை, அஞ்ஞானிகள் தன்மை, மாணாக்கர் இயல்பு, ஆசிரியரியல்பு, சிநேகவாஞ்சை, பள்ளிக்கூட சிநேகிதத்தின் உயர்வு, நன்னட்பின் தன்மை, தீ நட்பின் தன்மை, செருக்கின்மையின் உயர்வு, தெய்வத்தின் திருவருட்டிறம், மெய்யடியார் விரைவில் மேன்மை யடைவரென்பது முதலிய பல நன்மையான விஷயங்களெல்லாம் இந்நூலில் விரிவாகக் கூறப்படுமென்பது உலகறிந்ததே, ஆண், பெண், பாலர், விருத்தர் ஆகிய எல்லோருக்கும் நற்போதனை செய்து அறிவை விருத்தி செய்வதில் இந்நூல் முதன்மை பெற்றதாகும். கலாசாலைகளுக்கு இது, சிற்சில சமயங்களில் பாடமாக வைக்கப்பட்டு வருவதைக் கொண்டே இதன் உயர்வை நன்குணர்ந்து கொள்ளலாம். இது உயர்ந்த கடிதத்தில் கிரௌன் 270-பக்கங் கொண்ட புத்தகமாக அச்சிடப் பெற்றிருக்கிறது.

இதன் விலை ரூபா 1 0 0

2-ம் பதிப்பு **வெளியாய் விட்டது.**

இரத்தினபுரி இரகசியம்

ஓர் மகா அற்புதமான புதிய நாவல்

இதில் மிக்க ஆச்சரியமும் நெஞ்சு திடுக்கிடக்கூடியவையும், ஆதிமுதல் அந்தம் வரையில் மனதைக் கவரக்கூடியவைகளுமான சம்பவங்கள் நிறைந்துள்ளன. பலவித நடவடிக்கைகளையுடைய பாத்திரங்களும் இருப்பதால் அநேக நீதிகளும், புத்திமதிகளும், தக்க திருட்டாந்த பூர்வகமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது ஸ்ரீமான் ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் தெளிவான இனிய தமிழ் நடையில் எழுதப்பெற்றது. நமது சிறுவர் சிறுமிகளும் ஸ்திரீகளும் அவசியமாய் உணரவேண்டிய இலௌகீக ஆசார விஷயங்களைப்பற்றி ஆங்காங்கு விளக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் முதல் பாகத்தின் இனிமையும் அருமையும் வாசிப்போர்களால் முன்னமே புகழ்ந்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் இதைப்பற்றி நாம் அதிகமாய்க் கூறவேண்டுவதில்லை. இதில் எல்லா ரசங்களும் பூரணமாயிருக்கின்றனவென்று மட்டும் கூறுகிறோம்.

இது இரண்டாம் தரம் அச்சிடப்பட்டது. டபிள் கிரௌன் 1-க்கு 16 அளவில் கொண்டது. 2-ம் பாகத்திலும் நூலாசிரியருடைய ஆப்டோன் படம் அடங்கியிருக்கிறது.

விலை 2 பாகங்களும் ரூபா 3 8 0

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சௌகார்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

புதிய] சதானந்தர் [நாவல்

அல்லது சமரபுரித் துறவியின் சம்சார வாழ்க்கை.

ஆய்ந்து பாராமல் ஆத்திரத்தால் தன் உத்தம மனைவியின் மேல் சந்தேகங்கொண்டு சந்நியாசியாகி மறுபடி மணம் புரிந்துகொண்ட ஒருவருடைய வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கூறும் இந்த நாவல் ஸ்ரீமான் நாகை சோ. தண்டபாணிப்பிள்ளை யவர்களால்இனிய செந்தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இக்கதையால் எந்தக் காரியத்தையும் தீர்க்காலோசனை செய்து உண்மையை யறியாது அவசரப்பட்டு செய்வது பெருந்தவறென்பதும், உண்மை விரக்தி வராத சந்நியாசம் நிலைக்காதென்பதும், உத்தமமான மனைவி வாய்க்கபெற்றவன் சகல பாக்கியங்களையும் சந்தோஷத்தையும் பெறுவானென்பதும் இன்னும் பல உலக அனுபவங்களும் நன்கு விளங்கும். இது நேர்த்தியாக அச்சியற்றப்பட் டிருக்கிறது. விலை ரூபா 1-4-0

இரண்டாம்] ஆனந்தஸிங் [பதிப்பு.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஆரணி குப்புசாமி முதலியாரவர்கள் எழுதியது.

இலண்டன் சாமர்த்தியத் திருடர்கள் என்ற நாவலை வாசித்த நண்பர்களனைவரும் அதன் இனிமையை நன்குணர்ந்தே யிருப்பீர்கள். அதைப் போலவே இதிலும் பல துப்பறியும் கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

தைரியமும், துணிகரமும், மிக்க புத்தி சாமர்த்தியமும் நிறைந்த ஆனந்தஸிங்கின் அதி யபூர்வச்செயல்கள் இதில் ஒரு விசேஷம். அதோடு இதில் அடங்கிய குற்றவாளிகள் நல்ல அந்தஸ்தி லுள்ளவர்களும், கல்வி யறிவுடையோரு மாதலால் அவர்களுடைய மிக்க சாமர்த்தியமான இணை யற்ற செய்கைகள் வாசிப்போர்க்கு மிக்க அதிசயத்தையும், பிரமிப்பையும் யோசனையையு மளிக்கும். இந்த நாவல் முழுமையும் புத்திக்கு மிக்க நன்மையளிக்கும் உணவு நிறைந்திருக்கிறது.

இதில் நூலாசிரியருடைய ஆப்டோன் படமும்
சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்புத்தகத்தி லடங்கிய கதைகள்.

1. ஆனந்தஸிங் அல்லது அற்புதத் துப்பறி நிபுணன்	7. ஆறு நெபோலியன்களின் அதிசயம்
2. பள்ளத்தெரு படுகொலை	8. மூன்று மாணவர்களின் மர்மம்
3. மாயக்களவு	9. பொன் கண்ணாடியின் மர்மம்
4. காட்டேர் கடுங்கொலை	10. அபயமாளிகை யதிசயம்
5. மாயஜாலம் கற்ற மர்ம சுந்தரம் பிள்ளை	11. மாயாண்டிப் பிள்ளையின் முடிவு.
6. இண்டாவது கறையின் மர்மம்	

இதன் விலை ரூபா 1—12—0 தபாற்கூலி வேறு.

ஆனந்தபோதினி ஆபீஸ், சௌகார்பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

உ
ஓம்
பரப்பிரஹ்மணே நம:

ஆனந்தபோதினி

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(ALL RIGHTS RESERVED.)

தொகுதி 7 | துன்மதிஸு ஆடிமீ கஉ | 1921ஸு ஜூலைமீ 16உ | பகுதி 1

கடவுள் வணக்கம்.

கல்லாத வறிவுமேற் கேளாத கேள்வியுங்
கருணைசிறி தேது மில்லாக்
காட்சியுங் கொலைகளவு கட்காம மாட்சியாய்க்
காதலித் திடுநெஞ் சமும்
பொல்லாத பொய்ம்மொழியு மல்லாது நன்மைகள்
பொருந்துகுண மேதுமறி யேன்
புருஷர்வடி வானதே யல்லாது கனவிலும்
புருஷார்த்த மேதுமில் லேன்
எல்லா மறிந்தநீ யறியாத தன்றெனக்
கெவ்வண்ண மூய்வண் ணமோ
இருளையிரு ளென்றவர்க் கொளிதா ரகம்பெற
மெனக்குநின் னருடா ரகம்
வல்லா னெனும்பெய ருனக்குள்ள தேயிந்த
வஞ்சகனை யாள நினையாய்
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே.

அளியுங் கனியொத் தருவினை யானெனுந் தயர்வுறு வேன்
தெளியும் படிக்குப் பரிபாக காலமுஞ் சித்திக் குமோ
வொளியுங் கருணையு மாறாத வின்பமு மோருரு வாய்
வெளிவந் தடியர் களிக்கநின் றாடும் விழுப்பொருளே.

அடையார் புரஞ்செற்ற தேவேநின் பொன்னடிக் கன்புசற்றும்
படையாத வென்னைப் படைத்திந்தப் பாரிற் படர்ந்த வினைத்
தடையாற் றளையிட்டு நெஞ்சம் புண்ணாகத் தளர வைத்தா
யுடையா யுடைய படியன்றி யான்செய்த தொன்றிலையே.

ஆனந்தபோதினி

துன்மதி௵ ஆடி௴ ௧௨

நமது புது வருடம்.

அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பரம்பொருளி னின்னருளால் நமது "ஆனந்தனுடைய" ஆறும் ஆண்டு திருப்தியோடுகழிந்து இம்மாதம் ஏழாவது ஆண்டு பிறந்திருக்கிறது. காகிதம் முதலியவற்றால் உண்டாயிருக்கும் கஷ்டம் குறையாமலேயிருந்தும், நமது "ஆனந்தன்" கடந்த ஐந்து வருடங்கள்போல் ஆறாவது வருடமும் காலந் தவறாமல் வெளிவரும்படி அருள் புரிந்ததற்காகக் கருணாநிதியாகிய பகவானுக்கு நமது பிரார்த்தனையைச் செலுத்துகிறோம்.

சந்தா நேயர்கள் "ஆனந்தனை" யாதரிப்பதிலும், அவன் அபிவிர்த்தியிலும் வைத்திருக்கும் அன்பைக் குறைக்காமலே கூடியவரையில் தங்கள் நண்பர்களுக்குச் சிபாரிசு செய்யச் சிரமம் எடுத்துக் கொண்டதற்காக அவர்களுக்கும், "ஆனந்தன்" யாவர்க்கும் ஆனந்தத்தை யூட்டும்வண்ணம் சிரத்தையோடு எவ்விதப் பிரதிபலனையும் எதிர் பாராமல் இனிய விஷயங்களைத் தானம் செய்த கல்வியாளர்களாகிய நண்பர்களுக்கும் நமது மனமார்ந்த நன்றி யறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அநேக நண்பர்கள் சந்தாவை யுயர்த்தும்படிக்கும், சந்தாவை யுயர்த்தி மாத மிருமுறை ஆனந்தனை வெளிவரச் செய்யும்படிக்கும் எழுதுகிறார்கள். இவர்களுக்கு "ஆனந்தனது" அபிவிர்த்தியிலுள்ள ஆவலுக்காக மிக்க மகிழ்வடைகின்றோம். ஆனால் தற்கால நிலைமையை யனுசரித்து அத்தகைய ஆலோசனையை யிச்சமயம் நிறுத்தி வைக்கவேண்டி யிருக்கிறதென்று அறிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அநேக நண்பர்கள் "ஆனந்தனைப்" பற்றி புகழ்ந்து எழுதியுள்ளார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் நமக்களித்த உற்சாகத்திற்காக அவர்களுக்கு அன்பார்ந்த வந்தன மளிக்கிறோம். ஆனால் அவைகளையெல்லாம் சஞ்சிகையில் வெளியிட்டுக்கொண்டிருந்தால் த[illegible] புகழ்ச்சியாகத் தோன்றுமென்று வெளியிடாததற்காக மன்னிக்க[illegible] பிரார்த்திக்கிறோம்.

சந்தா நேயரில் சிலர் விசேஷ சிரத்தை யெடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவர் 4, 5, 10 நண்பர்களைக் கூடச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். சிலர் ஒருவர் இருவரைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பெரும்பாலார் இது விஷயத்தில் இன்னும் பராமுகமாகவே யிருக்கிறார்கள். இவ்வருடமாயினும் ஒவ்வொரு சந்தாதாரரும் ஒரு கடமையாக அல்லது பிரதிக்கினையாகக் கருதி தலைக்கு ஒரு சந்தாதாரைத் தவறாது சிபாரிசு செய்தால், இக்குறைந்த சந்தாவிலேயே "ஆனந்தனை" யின்னும் விர்த்திசெய்ய நாம் கொண்டிருக்கும் ஆவல் நிறைவேறுமென்று நம்புகிறோம். நாம் நமது ஆனந்தனுடைய ஆதரணைக்குச் சந்தாதாரரையே பூரணமாக நம்பியிருப்பதால் நேயர்கள் இவ்விஷயத்தில் மனம வைத்து நமது கோரிக்கையை யீடேற்றி வைப்பார்களென்று பூரணமாக நம்புகிறோம். இப்போது முன்பண மனுப்புவதிலும் வி. பி.-யில் சஞ்சிகையை வரவழைப்பதால் 3 அணா அதிகச் செலவு நேரிடுகிறதென்பதைக் கவனத்தில் வைக்கும்படி கோருகிறோம.

ஒன்றாவது வருட சஞ்சிகைகள் வேண்டுமென அநேகர் மிக்க ஆவலோடு எழுதியதால் அவற்றை யச்சியற்றத் தொடங்கியுள்ளோம். அவசியமான வரையிலேயே அச்சியற்றக் கருதுவதால் வேண்டுவோர் உடனே உத்தரவு அனுப்பிவிடக் கோருகிறோம்.

எல்லாம் வல்ல கருணாநிதி நமது சந்தாநேயர்களுக்கும், விஷயதானம் புரியும் நண்பர்களுக்கும், தீர்க்காயுளையும், கலப்பிலாச் சந்தோஷத்தையும், ஆனந்தனிடம் பூரண அன்பையும் சிரத்தையையுமளிக்கும்படிக்கும், ஆனந்தனுக்கு நல்லாசி புரியும்படிக்கும் மனதாரப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

ஓம் தத் ஸத்.

பத்திராதிபர்.

நாகரீகம்

நாகரீகம் என்பது ஜனசமூக சம்பந்தமாகக் கூறப்படுகிறதேயன்றி வேறு பிராணிகளைப்பற்றிக் கூறப்படுவதில்லை. மானிடர்களே ஒற்றுமையாகக் கூடிவாழும் இயற்கை யுடையோர். இவ்வாறு கூடி வாழ்வதற்கு ஒருவருக் கொருவர் நடந்துகொள்ளும் முறைமையில் ஒரு ஒழுங்குண்டு. அவ்வாறு மனிதர் ஒன்றுகூடி வாழத் தம் கடமைகளைச் செய்வதில் ஒழுங்கு பிறழாது நடந்து கொள்வதே நாகரீகம் என்று கூறலாம். ஒருவனுக்கு அளவுகடந்த செல்வமிருப்பினும் பூமியில் அவன் ஒரு குடும்பமட்டுமே இருந்தால் அச்செல்வத்தால் அவன் என்ன சுகத்தையும் சந்தோஷத்தையும் அனுபவிக்கலாகும்? பலஜனங்கள் ஒன்று கூடிவாழ்வதே

உலக இன்பம் என்று விளங்குகிறது. இவ்வாறு வாழ்வதற்குப் பரஸ்பர அன்பு வேண்டும். எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் காட்டப்படும் அன்பிற்கே ஜீவகாருண்ய மென்றுபெயர். ஆகையால் ஜீவகாருண்யமே நாகரீகத்தின் அடிப்படையாக விருக்கிறது. ஒருமனிதர் நமது மனைக்கு வந்ததே "ஆ! வாருங்கள்! உட்காருங்கள். தாகபானம் செய்யுங்கள்" என்கிறோம். மனதிலுண்டாகும நெகிழ்ச்சியாகிய அன்பே யிதற்குக் காரணமென்று நன்றாக அறியலாகும்.

ஆதியில் எல்லா நாடுகளும் சுத்த அநாகரீகம் பொருந்திய தாழ்ந்த நிலைமையிலிருந்து பிறகே கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நாகரீகமடைந்தனவென்று சரித்திரவாயிலாக அறிகிறோம். அப்படி நாகரீகமடைந்த சில ஜாதியார் பிற்காலத்தில் கீழ்றங்கி விட்டதாகவும் தெரிகிறது.

மேல் நாடுகளெல்லாம் சுமார் இரண்டாயிர வருடங்களுக்கு முன் மிக்க அநாகரீக நிலைமையிலிருந்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் நமது புண்ணிய பூமியாகிய இப்பாரத பூமியோ அநாதிகாலந் தொட்டு நாகரீக நிலையிலிருந்ததாகவும், இன்னும் அதே நிலையில் ஏறக்குறைய இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. மற்ற நாடுகள் மட்டும் இன்னும் நாகரீகத்தில் விர்த்தி யடைந்து கொண்டே யிருப்பதாக மதிக்கப் படுகின்றன. அப்படியிருக்க நமது நாடுமட்டும் எப்போதும் ஒரே நிலையிலிருப்பானேன்?

ஏனெனில், நமதுமூதாதைகள் உண்மையான நாகரீகம் இன்னதென்பதை யுணர்ந்து அதைக் கைப்பற்றினார்கள். மனிதன் இவ்வுலகத்திலும் மறுவுலகத்திலும் அடையத்தக்க உயர்ந்த ஒப்புயர்வற்ற இன்பம் எது என்பதை யறிந்துகொண்டு, அதையடைய முயன்றார்கள். சத்தியமும் பூரணமுமான வஸ்து என்றும் மாறுவதில்லை; எப்போதும் ஒரே நிலையில்தான் இருக்கும்.

மேல் நாட்டார் ஜடபதார்த்தங்களில் இன்பமிருப்பதாகவும், அவற்றையடைந் தனுபவிப்பதே நாகரீகத்தின் பயனெனவும் கருதி, கானல் நீரை மெய்யான நீர்நிலை என்று நம்பிச் செல்வோர் போல் துன்பங்களை யனுபவிக்கிறார்கள். ஆனால், மயக்கமாகிய இந்த நாகரீக விஷம் தலைக்கேறி யிருப்பதால், அதனால் உண்டாகும் ஆபத்துகளையும் அடையும் துன்பங்களையும் கவனியா திருக்கிறார்கள்.

நமது முன்னோர்கள் உலகிலுள்ள ஜடப் பொருள்களில் இன்பமில்லை யென்றும், இன்பமும் துன்பமும் மனோ நிலைமையைப் பொறுத்த தென்றும், மனோ சலனத்தை யொழித்து (போதுமென்ற மனமே பொன்செய்யு மருந்து என்பதுபோல்) மனோ திருப்தியடைவதே கலப்பில்லாத இன்பத்தை யடையத்தக்க மார்

க்க மென்றும் உணர்ந்தார்கள். இயற்கையா யமைந்துள்ள இன்பம் பூரணமான தென்றும், அழியாத தென்றும், துன்பமற்றதென றும், ஜடப்பொருள்களின் மூலமாக அடையும் செயற்கை யின்பம் நிலையற்ற தென்றும், சொல்லப் போலி இன்பத்தோடு பெரிய துன்பங்களை யளிக்கக்கூடிய தென்றும் உணர்ந்தார்கள்.

மேல் நாட்டார் மனதிற்கப்பால் ஒன்றுமில்லை யென்ற சொள்கையாலும், உலக போகங்களை மனிதன அடையத்தக்க முடிவான ஆனந்தமென்ற அஞ்ஞானத்தாலும், பனமர்பான போக்கை போக விட்டு, அதற்கு அடிமையாகி அதனுல் அலைப்புண்டு மாலைக்கண்ணனுக்கு எல்லாம் மஞ்சள்நிறமாகத் தோனறுவதுபோல், யாவற்றையும் மேலான காரிய சித்தியாகவே கருதி மகிழ்கிறுர்கள். மனதின் ஆவலும் அலைவும் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அதிகமாகின்றனவோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு மனிதன் துன்பத்திற் குள்ளாவதோடு, ஆயுளின் அளவையும் குறைத்துக் கொள்கிறுன் என்ற உண்மையை நம்முன்னேர் அனுபவமாக அறிந்தவர்கள்.

இயற்கை விதிகளை யறிவதையும், இயற்கை இரகசியங்களைக் கண்டறிவதையும் பெரிய ஆச்சரியமான காரிய சித்திகளாக மேல் நாட்டார்கள் கருதுகிறுர்கள். இதோடு ஜடப்பொருள்களைக் கைவசப்படுத்தி யாளுவதில் மிக்க அவா வுடையவர்களாக விருக்கிறுர்கள். நீராவி எந்திரத்தால் கப்பல், இரயில் இவற்றில் அதிவேகமாகச் செல்வதும், மின்சார சக்தியால் எந்திரங்களை யோட்டுவதும், தூரத்தி லுள்ளவர்களோடு ஒரு விநாடியில் பேசுவதும் நாகரீகத்தின் அபிவிர்த்தியாகக் கருதப்படுகின்றன.

இந்த விஷயங்களெல்லாம் நமது முன்னேருக்குத் தெரியாதவையல்ல. அவர்கள் இவற்றை யறிந்தே யிருந்தார்க ளென்பதற்கு அநேக அத்தாட்சிகளுண்டு. ஆனல் அவற்றில் காலத்தைப் போக்க அவர்கள் பிரியப்படவில்லை. அவ்வேலைகளை யலட்சியமாகக் கருதினுர்கள். அதோடு அவற்றை யுணரும் மார்க்கங்களை நூல்களில் எழுதி ஜனங்கள் அவற்றைக் கையாளும்படிச் செய்தால் பின்னல் ஜனசமூகத்திற்குப் பல இடையூறுகள் நேரிடுமென்பதை யுணர்ந்தே அவர்களப்படிச் செய்யவில்லை.

மனிதன் கால்களால் எவ்வளவு துரிதமாக நடக்கலாகுமோ அவ்வளவே இவன் நடக்க வேண்டுமென்று கடவுள் இயற்கையில் அமைத்திருக்கிறுர். இவன் அதற்குமேல் எவ்வளவு வேகமாகப் பிரயாணம் செய்யக் கருதுகிறுனே, அவ்வளவுக் கவ்வளவு ஆபத்தையும் அதிகமாக்கிக் கொள்கிறுன் என்று பிரத்யட்சமாகக் காணலாம். இக்காலத்தில் நாகரீகம் என்று கருதப்படுகிறவை யனைத்தும் மனதிற்கு அளவு கடந்த பரபரப்பையும், திருப்தியில்லாமையையும்,

முடிவில்லாத உலகபோக ஆசையையும் அதிகப் படுத்துகிறவைகளே. இந்த நாகரீகம் வெளிவேடமாதலால் அதிக பணச் செலவையுடையது. அதனால் மனிதன் எந்த வழியிலேனும் அதிக பணந் தேட முயன்று அலைச்சலுக்கும் கவலைக்கும் பாபத்திற்கும் உள்ளாகிறான். சாதாரணமாய் இரயில், தந்தி முதலியவற்றால் பல நன்மைகள் உண்டாவதாகத் தோன்றினும், மற்றொரு பக்கம் அவற்றால் பெருங் கெடுதிகளும் ஜனசமூகத்திற்கு உண்டாகின்றன. இதை விவரிக்கின் பெருகும்.

நமது முன்னோர்கள் இத்தகைய விஷயங்களில் காலத்தைக் கழிக்காமல் தெய்வீகமான சூக்கும சக்தியை யறிந்து கைப்பற்றி அதனால் என்று மழியாத கலப்பில்லாத பூரண சுகத்தை யடைய முயல்வதே மானிடஜன்ம மெடுத்ததனா லடையும் பயனென மதித்தார்கள். அத்தகைய சூக்கும ஆத்மசக்தியில் ஓர் சிறுபாகத்தாலேயே அவர்கள் அரிய காரியங்களை யெல்லாம் சாதித்தார்கள். இராமேசுவரத்திலுள்ள ஒரு தீர்த்தத்தில் முழுகி அடுத்த நிமிடம் கங்கையில் காளி கட்டத்தில் எழுதல், காலையில் காசி விசுவேசுரரைத் தரிசித்தல், அதேதினம் மாலை சிதம்பரம் நடராஜரைத் தரிசித்தல், உலகத்தின் எப்பாகத்திற்கும் நினைத்த விநாடியில் செல்லுதல், தேவருலகம் முதலிய அன்னிய உலகங்களுக்குச் சென்று திரும்புதல் முதலிய எவ்வளவோ அரிய காரியங்களைச் செய்தார்கள். ஆகாயக் கப்பல் முதலிய ஒன்றுமில்லாமலே ஆகாய கமனம் செய்தார்கள். இப்போதும் அத்தகையோர் இல்லாமலில்லை.

நம் முன்னோர்கள் உலகில் ஜன சமூகத்தின் சுக வாழ்க்கைக்கு அவசியமான சாத்திரங்களை யெல்லாம் கண்டு பிடித்தே யிருக்கிறார்கள். மேல் நாட்டார் கடந்த ஐந்தாறு நூற்றாண்டுகளாகக் கண்டு பிடித்ததாய்க் கூறும் சாத்திரங்களை யெல்லாம், அவர்கள் நிரக்ஷர குட்சிகளாய் நாகரீக வாசனையே யின்றி யிருந்த அக்காலத்திலேயே நம் முன்னோர் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அனேக விசேடமான சாத்திர ஆராய்ச்சிகளில் உலகிற்கு ஹிந்துக்களே வழிகாட்டிகளாக விருந்தார்களென்று மேல்நாட்டு சாத்திர ஆராய்ச்சி நிபுணர்களே இப்போது கண்டறிந்து கூறுகிறார்கள்.

வைத்திய சம்பந்தமான அங்க இலட்சண சாத்திரத்தில் இருதயத்தில் இருக்கும் மிக நுட்பமான நரம்பைக்கூட கண்டறிந்து, அது சாதாரண உரோமத்தில் நூற்றில் ஒரு பங்கு தடிப்புடையதென்று அளவு குறித்து அதற்குப் பெயரும் இட்டிருக்கிறார்கள். தாவர சாத்திரம், இரசாயன சாத்திரம், கோண சாத்திரம், திரிகோணசாத்திரம், பீஜ கணிதம், அர்த்த சாத்திரம் யுத்தசாத்திரம், வான சாத்திரம் முதலிய யாவும் நெடுங்காலத்திற்கு முன்பே நம் முன்னோர் அறிந்திருக்கிறார்கள். ஜல்வாயுவில் இரண்டு பாகத்

தையும் (Hydrogen 2 parts), பிராணவாயு ஒரு பாகத்தையும் (Oxygen) சேர்த்தால் ஜலம் உண்டாகுமென்பது உபநிடதம் உண்டான காலத்திலேயே நம் முன்னோர்கள் அறிந்திருக்கிற விஷயம். ஜனங்களை யாளுவதில் உபயோகிக்க வேண்டிய சாம பேத தான தண்டம் என்ற சதுர்வித உபாயங்களைப்பற்றிச் கூறும் நூலாகிய பஞ்ச தந்திரத்திற்குச் சமதையான நூல் உலகில் வேறில்லை யென்று கூறலாம். சிற்பசாத்திரத்தில் நம்முன்னோர் சக்தி உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. இப்போது பிரம்மாண்டமான எந்திரங்களின் உதவியால் செய்யப்படும் அரிய காரியங்களில் சிலவற்றைக் காண்போர் பிரமிக்கும்வண்ணம் ஒரு எந்திரமு மின்றியே அக்காலத்தில் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இவை யுண்மை யென்பதற்கு எண்ணிறந்த அத்தாட்சிகளுள. அவற்றில் சில இக்காலத்தில் இன்னும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அநேகம் வெளிவந்தே யிருக்கின்றன. ஹிந்துக்களின் நாகரீகம் ஓர்காலத்தில் உலகில் பெரும்பாகத்தில் ஈஜிப்ட், அமெரிகா, ஆப்ரிகாவில் கூட பரவியிருந்த தென்பதற்கு ஆங்காங்கு நிலையான அத்தாட்சிகள் நாளைக்கும் அகப்பட்டுக்கொண் டிருக்கின்றன. விரிவஞ்சி இதை யிம்மட்டோடு நிறுத்துகிறோம்.

நம் முன்னோர்களின் நாகரீகம் மன நிம்மதியையும், சந்தோஷத்தையு மளித்து தேக பலத்தையும், சுகத்தையும், நீண்ட ஆயுளையும் தந்துகொண் டிருந்தது. இப்போது நாகரீகம் என்று கருதப்படுவது, மனதிற்கு பரபரப்பையும், அடங்காத ஆசைகளையும், தீராக்கவலைகளையும் உண்டாக்கி ஆயுளைக்குறைத்துக்கொண்டே வருகிறது. வைத்தியர்களும் வைத்திய சாலைகளும் பெருகியது நாகரீகத்தின் ஓர் அறிகுறியாகக் கருதப்படுகிறது. அவற்றோடு இதுகாறும் கேட்டிராத புது புது வியாதிகளும் அதிகமாகிக்கொண்டே வருகின்றன; ஜனங்களின் தேகத்தில் பலம் குறைந்து கொண்டே போகிறது; ஆயுளின் அளவும் குறைந்துகொண்டே போகிறது; இப்போதுள்ள மேல் நாட்டு நாகரீகம் பணம் விழுங்கிப்பூதம் எனலாம். நமது நாட்டார் இந்த நாகரீகத்தைப் பின்பற்றத் தொடங்குவதால் தரித்திரத்தை யடைந்து வருந்த நேர்கிறது; நம் முன்னோர் நாகரீகம் சிக்கனம் அதாவது, குறைந்த பொருட்செலவை யுடையதாகவும், ஆனால் சுகத்தையும், மனத் திருப்தியையும் அளிப்பதாகவும் இருந்தது.

நமது ஹிந்து அரசர்கள் இராஜ்ஜிய பரிபாலனம் செய்வது ஜன சமூகத்தின் நன்மைக்காகக் கடவுளின் பிரதிநிதியாயிருந்து நாம் செய்யவேண்டிய ஒரு கடமை யென்று கருதினார்கள். அதனால் தமது குமாரர் தக்க வயதடைந்ததே இராஜ்ஜிய பாரத்தை அவர்களிடம் ஒப்பித்துவிட்டுத் தாங்கள் காட்டில் சென்று தவம்புரிந்து

மோக்ஷவின்பம் பெற முயன்றூர்கள். உலகில் நாங்களே நாகரீகத்தில் மேம்பட்டோர் என்று கூறிக்கொள்ளும் மேல் நாட்டு அரசர்களோ தங்கள் தங்களுக்குப் பூர்வீகமாகவுள்ள பூமியோடு திருப்தியடையாமல், மேலும் மேலும் தங்கள் நாட்டின் விஸ்தீரணத்தைப் பெருகச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசைகொண்டு, அற்ப காரணத்திற்காகப் போர் தொடங்கி இலக்ஷக்கணக்கான சீவன்களை மடியச் செய்கிறூர்கள். க்ஷண நேரத்தில் எண்ணிறந்த ஜனங்களை உருவில்லாது செய்துவிடத்தக்க எந்திரங்கள் முதலிய வற்றைச் செய்வது பெரிய நாகரீகத்தின் அறிகுறியாக விருக்கிறது.

ஒருவன் தனக்கு உண்மையாகவே தீங்கிழைத்த மற்றொருவனைக் கோபத்தால் கொன்றுவிட்டால், அவன் கொலைபாதகனென்று யாவராலும் நிந்திக்கப்பட்டு, அரசனுல் மரண தண்டனை விதிக்கப்பெறுகிறுன். ஆனுல் தனக்கு எவ்விதத்திலும் ஒரு தீங்கும் செய்யாத பலபேரை மறைவில் பதுங்கியிருந்து சுட்டுக் கொல்கிறவன் மகாவீர னென்று புகழப்பட்டுப் பரிசும் பெறுகிறுன். இது தானு நாகரீகம்?

ஒருவனுடைய பூமியிலாவது பொருளிலாவது அவனுக்குத் தெரியாமல், அவனுக்கு வேறு கெடுதியும் செய்யாமல், கொஞ்சம் பாகம் அபகரித்துக் கொள்கிறவன் கள்ளனென்றும் மோசக்காரனென்றும் தூற்றப்பட்டு அரசனுல் தண்டிக்கப்படுகிறுன். செல்வ பலத்தால் பல்லாயிரம் பேரைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்த் தன்னிலும் பலங்குறைந்த அரசனுடைய நாட்டில் புகுந்து அவனுக்கு உதவி வருவோரையும் அவன் குடிகளையும் சர்வசங்காரம் செய்து பெருங்கொள்ளை யடிக்கிறவன் வெற்றிச்சிங்கமென விருதுபுனைந்து கொள்கிறுன். இதுவா நாகரீகம்?

உலகில் நம்மால் கூடியவரை குறைந்த காலத்தில் அதிக பணத்தைச் சம்பாதித்து உலக போக பாக்கியங்களை யனுபவிப்பதே மனித ஜென்ம மெடுத்ததன் பயன் என்பதே இப்போது பரவி வரும் நாகரீகத்தின் கொள்கையாக விருக்கிறது. இந்த நாகரீகம் கடவுள் என்ற நினைவையே ஒழித்து விடத்தக்க தெனலாம். கடவுளென்ற ஒன்று இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை யென்ற அபிப்பிராயத்தை மனதில் விதைக்கக்கூடியது இந்நாகரீகம். பலங்குறைந்தவன் அதிகபலமுடையவனுக்கு ஊழியனுக விருக்கச் செய்வதும், பலவான் ஒரு காரியத்தைச் செய்தால் அதைக் கௌரவமாகவும் அதையே பலங்குறைந்தவன் செய்தால் பெரும்பாதகமாகவும் கருதச் செய்வதும், ஜீவகாருண்ய மற்றதுமாகிய இந்நாகரீகம், மிருகத் தன்மையினின்று வடிகட்டி எடுக்கப்பட்ட நாகரீகமெனலாம். விரிக்கிற் பெருகும். நண்பர்களே! மேல் நாட்டு நாகரீகம் நம் நாட்டில் பரவு முன் நம் நாடிருந்த நிலைமையையும் இப்போதிருக்கும் நிலை

மையையும் சீர்தூக்கிப் பாருங்கள். இப்போதுகூட இந்நாகரீகம் பரவாத (இரயில் பாதைக்குத் தூரத்திலுள்ள) சில விடங்களிலிருக்கும் ஜனங்கள் பூர்வ நாகரீகத்தோடேயே யிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கிருக்கும் மனோதிருப்தி, நிம்மதி, தேகசுகம், பலம், சந்தோஷம், ஆயுள் விர்த்தி இவற்றில் கால்பங்குகூட நாகரீகவலையில் சிக்கியிருக்கும் நமக்கில்லை யென்று பிரத்தியட்சத்தில் காணலாம்.

மண் அகலில் முத்துக்கொட்டை யெண்ணெயிட்டுத் தீபம் ஏற்றிக்கொண்டிருந்தபோது, அறுபது வயதிற்கு அதிகப்பட்டவர்களில் சிலரே மூக்குக்கண்ணாடி போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அதிக பணச் செலவுடைய நாகரீகமான மண்ணெண்ணெய் சிம்னி விளக்குகள், மின்சார விளக்குகள் ஏற்படவே பன்னிரண்டு வயதிலேயே மூக்குக் கண்ணாடி லாரன்ஸ் அண்ட் மேயோவில் 20, 30 ரூபா கொடுத்து வாங்கவேண்டும்.

அந்தோ! இப்போது மேல் நாட்டார், இன்னும் அன்னிய நாட்டார், எவற்றைச் செய்கிறார்களோ அவற்றைக் கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றுவதே நாகரீகச் சீர்திருத்த மென்று நம் நாட்டில் கருதப்படுகிறது. முன், மிக்க வயது முதிர்ந்தவர்களில் சிலரே சுருட்டு பிடித்தார்களென்றால், இப்போது பாடசாலையில் வாசிக்கும் சிறுவர்கள் கூட—பனிரண்டு வயதுக்குட்பட்டவர்கள் கூட— பகிரங்கமாக பீடி, ஸிகரெட் பிடிப்பது ஒரு நாகரீகமாய் விட்டது. அந்தோ! இந்த நாகரீகவிடம் இப்போதே தடுக்கப்படாவிட்டால் சீக்கிரம் இது இருதயத்தில் பிரவேசித்து ஆளைக்கொல்லும் என்பதில் சற்றும் அய்யமின்று.

சகோதர சகோதரிகளே! சற்று நிதானமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், நாம் கூறும் விஷயம் ஒவ்வொன்றும் உண்மை யென்று மனதார உணர்வீர்கள். இந்த அந்நிய நாகரீகத்தைப் பின்பற்றுவதினின்றும் உடனே விலகுங்கள். நாகரீக மென்று மயங்கி, நம் நாட்டு வழக்கப்படி நம் நாட்டு வஸ்துக்களை யுபயோகிக்காமல் அந்நியநாட்டு ரீதியாகவும், அந்நிய நாட்டு வஸ்துக்களையும் உபயோகிப்பதால் வீண் பணச்செலவும் தீமையுமே பயனாகுமென்று நம்புங்கள். திருட்டாந்தமாய், சிகைக்காய், இலுப்பைப் பிண்ணாக்கு, பயறு, கிச்சிலிக்கிழங்கு, வித்து தினுசுகள், மஞ்சள், எள் எண்ணெய் இவற்றைவிட்டு சோப் என்ற சௌக்காரத்தை யுபயோகிப்பதால் எத்தனை கெடுதிகளிருக்கின்றன வென்பதை மட்டும் சிந்தித்துப் பாருங்கள். வீணான பொருள் விரையம், தேகத்திற் குண்டாகக்கூடிய ஆரோக்கியத்தை யிழத்தல், நம்நாட்டில் உற்பத்தி குறைவு, அதனால் தொழில் குறைவு, அதனால் வருமானக்குறைவு, தரித்திரம் அதிகரித்தல், இத்தனை தீமைகளும் உண்டாகின்றன.

நண்பர்களே! நமது முன்னோருடைய ஆசாரவொழுக்கங்களே நமக்கு க்ஷேமத்தை யுண்டாக்கும். வீணான வெளிவேடங்களைப் பின் பற்றுதல் ஒருபோதும் நாகரீகமாகாது. மேல் நாட்டாரிட மிருந்து நாம் கைக்கொள்ள வேண்டியவை நாகரீகம், ஆசாரம், மதம், இவையல்ல. இலௌகீக விஷயங்களில் அவர்கள் நடந்து கொள்ளும் ஒழுங்குகளில் அனேகம் நாம் பின்பற்றத் தக்கவையுள. முக்கியமாய் கைத்தொழில், வர்த்தகம் இத்தகைய சுயாதீனவழி யில் பொருளீட்ட முயலல், கல்வியில் விர்த்தியடைதல், ஒற்றுமை யாய் நடத்தல், வைராக்கியத்தோடும் ஊக்கத்தோடும் சுயநலங் கருதாமல் தாய் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குப் பாடுபடல், எடுத்த காரியத்தை நிறைவேற்றல், பலர் ஒன்றுகூடிப் பெரிய வியாபாரம் முதலிய திரண்ட செல்வந்தரும் தொழில்களைச் செய்தல், யாரிட மிருப்பதாயினும் நமக்கு அவசியமும் அநுகூலமுமான விஷயங்களை மட்டும் பின்பற்றுதல், தாய் நாடு, தாய்ப்பாஷை யிவற்றில் பூரணப் பற்றும் விசுவாசமும் வைத்தல், இத்தகைய விஷயங்களை நாம் பின்பற்றவேண்டும். அந்தோ! இவற்றைமட்டும் நாம் கவனிப்பதே யில்லை. அநாவசியமான வைகளும், நமக்குக் கெடுதியுண்டாக்கத் தக்கவைகளுமான விஷயங்களையே பின்பற்றுகிறோம்.

சச்சிதானந்தப் பரம்பொருள் இனியேனும் நம்மவர்க்குள்ள வீண்மயக்கை யொழித்து, நாம் நம்முன்னோர் நெறியில் நடந்து நம்தாய்நாடு அதன் பூர்வீகப் பெருமையையும், க்ஷேமத்தையும், செல்வாக்கையு மடையுமாறு அருள்புரிய வேண்டிப் பிரார்த்தனை செய்வோமாக. ஓம் தத் ஸத்.

சகோதர பாவம்

இந்தக் குணம் யாரிடத்தில் இருக்கின்றதோ அவர்களைத்தான் அறி வுடையவர்கள், பெருந்தன்மை யுடையவர்கள் எனப் பலவாறு கூறுவது. இந்த எண்ணம் உண்டாக வேண்டுமானால் மனிதர்கள் தம்மிலுள்ள சம்பந் தம் உணரவேண்டும்.

பூமியின் கண்ணுள்ள சகல சராசரங்களையும் படைத்துக் காத்துவரும் ஈசன் யாவருக்கும் பொது என்றும், அவருக்கு நாம் எல்லோரும் சமம் என்றும் அறிவோம். ஒரு தந்தைக்குப் பிள்ளைகள் பலவிருந்தாலும் அவனு க்குத் தனது எல்லாப்பிள்ளைகள் பேரிலும் அன்பிருக்கிறதல்லவா? ஆனாலும் நல்ல பிள்ளைகள் பேரில் அதிக அன்பு முண்டு. ஆனால், யாரையும் வெறுப்பதுமில்லை. எல்லா மக்களும் நல்லவர்கள் ஆகவேண்டு மென்றும் ஒற்றுமையாய் வாழவேண்டு மென்றும் அல்லவா தந்தையின் நோக்க மிருக்கும். அதுபோலவே எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கும் நாம் எல்லோ ரும் ஒற்றுமையா யிருப்பதே விருப்பம். அதற்குமாறாக நடப்பது கடவு ளுக்கு நம்மேலிருக்கும் அன்பைக் குறைக்குமல்லவா?

எல்லா ஜீவசாலங்களுக்கும் ஆத்மா உண்டென்றும் எல்லா ஆத்மாக்களும் பரம்பொருளின் அம்சங்களே யென்றும், அக்கினி ஒவ்வொருபொருளிடமும் சேரும்போதும் வெவ்வேறு வித உருவமாகத் தோன்றினும் அக்கினி என்றபொருள் ஒன்றே ஆவதுபோல, ஆத்மாக்களும் வெவ்வேறு தேகங்களில் புகுந்திருப்பதால் வெவ்வேறு விதமாகத் தோன்றுகிறதென்றும் நாம் அறியவேண்டும். பல இராந்தல்களி லிருந்து வெளிச்சம் கொடுப்பது ஒரே பொருளாகிய அக்கினியே ஆயினும் கண்ணாடியின் தரம், நிறம், அதில் அடைந்திருக்கும் அழுக்கு இவைகளை அனுசரித்து வெளிச்சம் பல விதங்களாகத் தோன்றுகிறது. அதுபோல வெவ்வேறு விதமாக நாம் தோன்றினும் எல்லாத் தேகங்களுக்குள்ளு மிருக்கும் ஆத்மாக்களும் களங்கமற்ற பரம் பொருளின் அம்சங்களே ஆகும்.

நேயர்களே! இப்போது நாம் நம்மிலுள்ள சம்பந்தம் எத்தகையதென உணர்வதால் நாம் எல்லாச் ஜீவசாலங்களையும் வெறுக்காது சிநேகிக்கவேண்டுமென்பது நன்கு விளங்குகின்றதல்லவா? இன்னும் சுயநலத்தின் பொருட்டே இந்தக் குணம் எவ்வளவு அவசியம் என்று பார்ப்போம்.

அவனவன் செய்யும் கருமத்தின் பலன் அவனவன் சற்றேனும் பிசகாமல் அனுபவித்தே தீரவேண்டும் என்பது உண்மை. ஆனதால் நல்ல பலனைக்கோரும் நாமெல்லோரும் சத்கருமம் செய்யவேண்டிய தவசியமன்றோ? பிறரை இகழாது அவரைச்சினேகித்து அவர்களுக்குக் கூடிய மட்டும் உதவிசெய்து ஜீவிப்பது சத்கருமங்கள் எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததன்றோ! அது தன் பொருட்டன்றோ! பிறரை நிந்தைசெய்து அவர்கள் வருந்துவது பார்த்து, பரிகசித்து சந்தோஷிப்பது மிக்க ஈன கருமம் அன்றோ!

சகோதரபாவம் ஏற்படும்போது பொறாமை என்னும் தீயகுணம் அடியோடு நம்மைவிட்டு அகல்கிறது. நம்மை அதனாலுண்டாகும் தீமைகளிலிருந்து இரட்சிக்கின்றோம். ஒருவரைத் தூஷித்து மற்றொருவருக்குச் சொல்லும் புறங்கூறுதல் என்ற துற்செய்கையி லிருந்து நாம் தப்புகிறோம். பிறரை வஞ்சித்து அவர்களுடைய சொத்தைக் கைவசப்படுத்தலாகிய வஞ்சித்தல் என்ற கெட்டகுணத்திற்கு நமது மனம் இடம் தாரமல் நம்மைப் பரிசுத்த மனமுடையவர்களாக்குகிறது. தருமம் என்ற நற்செய்கைபுரிய நமது மனம் இச்சித்து அதனாலுண்டாகும் புண்ணியத்தை நம்மிடம் சேர்க்கின்றது.

மற்றவர்களோடு அன்பு ஏற்படும்போது அவர்களிடம் அதன் வழியே நம்பிக்கையும் உண்டாய் விடுவதால், நமக்கு வேண்டிய அனேகம் காரியங்களை அவர்களுடைய உதவியால் இலவசமாக முடிக்கக்கூடும். சத்துருக்கள் குறைகின்றார்கள். கைகால் முதலியன உழைத்து வயிற்றிற் குணவு கொடுப்பது வயிற்றின் பொருட்டோ? மற்றவர்களைச் சினேகித்து நடப்போமானல் நமக்கு இடையூறு ஏற்படும்போது அவர்கள் மனம் இரங்கி நமக்கு உதவிபுரிவார்கள்; நாம் துக்கிக்கும்போது தேறுதல் சொல்லித் துக்கத்தைத் தணிப்பார்கள்.

நமது கையிலுள்ள எல்லாவிரல்களும் ஒன்று சேர்ந்து இருக்கும் போது அவை எத்தனையோ அருமையான காரியங்களைச் செய்கின்றன. ஒவ்வொன்றும் வேறுதிசையை நோக்கித் தம்மில் ஒன்றுபடாது விலகியிருக்குமானால் அந்தக் கையைக்கொண்டு என்னவேலை செய்யக்கூடும்? குஷ்டரோகியின் கைபோலன்றோ ஆய்விடும். ஆனதால் ஒவ்வொருவரும் சுயநலத்தின் பொருட்டேனும் அவ்வாறு நடக்கவேண்டியதே. சகோதர பாவமாய் ஒற்றுமையோடு நடந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமே யாகிறது.

ஆதியில் மனிதர்கள் தொழில்களைப் பிரித்துக்கொண்டபோது ஒரு தொழில் சிரேஷ்டமென்றும் மற்றொன்று ஈனமென்றும் ஏற்பட்டிருந்தால் ஈனத் தொழிலுக்கு யாரேனும் துணிந்திருப் பார்களா? காலப் பழக்கத்தால், வேலைகளின் தரம், ஆதாயத்தின் கிரமம் முதலானவைகளை அனுசரித்து ஒன்று சிரேஷ்டம் மற்றொன்று ஈனம் என்று எண்ண இடமாயிற்று. ஈனத்தொழில்கள் செய்பவர்களை ஈனசாதியார் என்று இகழுகிறோம். நமது சுகசீவியத்திற்கு எல்லாவித வேலைகளுமே செய்து முடிக்கவேண்டி யிருக்கிறது. சில தொழிலாளர்களை நாம் நிந்திப்பதால் அவர்கள் தாங்கள் செய்துவரும் தொழில்களை விட்டுவிடத் தொடங்குகிறார்கள். பின்பு ஒருகால் நாமே அவைகளையும் செய்துகொள்ள வேண்டிவரும். அப்படிவரின் நாமதை ஈனம் என்று நினைப்போமா?

நண்பர்களே! சுயநலத்தையே கருதிப் பார்க்குங்காலும் சகோதர பாவம் ஆவசியமா யிருக்கிறது. அதாவது நாம் சுகமாக இவ்வுலகில் சீவிக்கவும் நமது ஆத்மா நற்கதியடையவும் சகோதரபாவம் அவசியமே. ஆனதால், நாம் தொழில், ஜாதி, மதம் முதலிய எவ்விஷயத்திலும் உயர்வு தாழ்வு முதலிய எவ்வித வித்தியாசமும் பாராட்டாது, யாவரும் ஒரு தாய் வயிற்றுச் சகோதரர்களாகவே பாவித்து ஒருவருக்கொருவர் அன்பு பூண்டு கருணையோடு ஒற்றுமையாய் நடந்துவர முயலவேண்டும். அப்போது கடவுள் நமது குறைகளை யெல்லாம் நீக்கி நாம் பூரண க்ஷேமமடையவும் நம் தாய்நாடு தன் பூர்வீக உந்நத நிலையடையவும் பூரண அருள்புரிவா ரென்பது உண்மை.

பி. பெருமாள்பிள்ளை,
குணச்சல்.

கல்வி அபிவிருத்தி கூடாதாம்.

அன்பார்ந்த ஐயன் மீர்!

பசுந்தைக் கிராமத்தில், கல்விக்கும், அறிவிற்கும், ஒழுக்கத்திற்கும், ஒற்றுமைக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் சாதனமாயுள்ள செந்தமிழ்க் கழகமொன்றை ஸ்தாபிக்க, எனது நண்பர் ஒருவரும் நானும் முயற்சி செய்துவருங்கால், ஓர் பெரியவர் வீட்டிற்குச் சென்று அன்னார் குமாரருக்கு சங்கங்களின் பயன்களை உரைத்து அவரை ஓர் அங்கத்தினராகச் சேரும்படி சொன்னோம்.

அந்தோ! அச்சமயம் அறைக்குள்ளிருந்த பெரியவரொருவர் "ஏது வாழைப்பழத்தில் மெல்ல ஊசியை இறக்குகின்றீர்கள்." என்றனர். யாங்கள் உடனே அவரிடஞ் சென்று, "என்ன! இப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்?"

என்றோம். அவர் எனது நண்பரைப் பார்த்து எங்கள் மனம் எரியும்படி பின் வருமாறு கூறலானார்:—"ஐயா! பட்டர்வாள்! உங்களுக்கு இதுதான் ஜோலியாய்விட்டது! நீங்கள் சங்கம் ஸ்தாபிக்கிறதாவது! விருத்தியடைகிறதாவது! வைக்கிறதாவது! அடா பைத்தியங்களே! பைத்தியங்களே! கோயிலிற் பூஜைசெய்துவிட்டுத் தின்று சுற்றிவருவதும் சங்கம் ஸ்தாபிப்பதுந்தான் உங்களுக்கு அலுவல்போலும்! இதெல்லாம் உங்களுக்கேன் ஐயா!" என்றார்.

அதற்கு என் சிநேகிதர், "ஐயா! ஏது? காரணமென்ன? தங்களைப் போலொத்த பெரிய மனிதரே இங்ஙனம் கூறினால் சங்கம் ஏற்படுவதெப்படி? விருத்தியடைவதெப்படி? தங்களைப்போலுள்ள யாவரும் இதற்காக அதிக சிரமத்தோடுழைக்க வேண்டியது கடமையல்லவா? அப்படியிருக்கத் தாங்கள் இப்படிக் கூறலாமா?" என்றார்.

அதற்கவர் "ஐயா! இவ்வூரில் பெரிய மனிதர்கள் இருந்தாலல்லவா சங்கம் ஸ்தாபிக்கலாம்! நீங்கள் சங்கத்தைக் கூட்டுவதைப் பார்க்கலாம்! நடத்துவதைப் பார்க்கலாம்! நான் சொல்வதற்காக உங்களுக்கு ஆக்கிரமம் ஏற்பட்டு அதிக சிரமப்பட்டாலும் அது விருத்தி யடையவே அடையாது! இப்பொழுதே என்னை ஒருவரும் மதிப்பதில்லை. இனிச் சங்கம் உண்டாகி அதனால் இவ்வூரார் கொஞ்சம் விருத்தி யடைந்தால், சரிதான், நம்மைப் பிறகு ஒரு துரும்பாக எண்ணிவிடுவர். ஐயோ! புத்தியில்லாதவர்களே! உங்கள் பித்தத்திற்கு இவ்வூரில் எலுமிச்சம்பழம் கிடையாததைப் பற்றி வருத்தப்படுகிறேன்," என்று பெருமையாகக் கூறினார்.

அந்தோ! கடவுளே! என்னே! இப்பெரியார் அறிவின் மாட்சி!

M. நாகலிங்கம்,
விக்டோரியா ஹால், திருநெல்வேலி டவுன்.

குறிப்பு:—இப்பெரியார் (இங்கு 'பெரியார்' என்பதற்கு வயது அதிகமுடையவர் என்ற பொருள் மட்டுமே கொள்ளத்தகும்) போன்றவர்கள் இக்காலத்திலும் உளரே என்பதற்காக நாம் மிக விசனிக்கிறோம். சில சுயநலக்காரர், பாமர ஜனங்கள் கல்வியில்லா மூடர்களாகவும் ஒரு விஷயமும் அறியா மந்தர்களாகவும் இருந்தால் நமமிடம் அடிமைகள்போல் நடந்துகொண் டிருப்பார்கள் என்ற எண்ணமுடையவர்களாக விருக்கிறார்கள். குறித்த ஆசாமி இவர்களில் ஒருவர் என்று நன்கு விளங்குகிறது. இத்தகையோர் ஜீவகாருண்யமாவது சகோதரத்துவமாவது சற்றுமில்லாதவர்கள். இவர்கள் நம் தாய் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறு செய்கிறார்களாதலின் இவர்கள் மாதுர் துரோகிகளாவார்கள்.

தான்மட்டும் க்ஷேமமாக வாழ்ந்தால் போதும் என்ற சுய நல நோக்கமுடையோர் தாய் நாட்டின் க்ஷேமத்திற்கு அவசியமான பொது நல ஊழியத்தைக் கனவிலும் சிந்திப்பதில்லை. யாரேனும் பொது நன்மைக் குரிய ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முயன்று பலர் உதவியைக் கோரி வேண்டிக் கொள்ளும்போது, இவர்கள் மேற் கண்டவாறு "என் உனக்கு வேறே வேலை யில்லையோ? இராப்பட்டாசாலை வைத்து ஏழைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்க விரும்புகிறாயேன் உன் பணத்தை வைத்து வேலை செய், அதற்குச்

சக்தியில்லாவிட்டால் பேசாமலிரு. பிச்சையெடுக்க வருவானேன்?'' என்று கேட்கிறார்கள். அந்தோ இவ்வறிவிலிகள் அவ்வாறு நடந்து கொள்வதன் காரணம் போதிய கல்வியில்லாக் குறையே. பொது நல ஊழியம் செய்வோர் இத்தகையோர் முகதரிசனமே செய்யாமல மதம், பாஷை, தேசம் இவற்றில அபிமானமுடைய உத்தமர் உதவியைப் பெற்று எடுத்த காரியத்தை முடிக்கவேண்டும்.. இனியேனும் கருணாநிதியாகிய பரமபொருள் இத்தகையோருக்கு நல்லறிவு உதிக்கச் செய்து தாய் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு ஓரிடையூறும் நேரா வண்ணம் அருள் புரியவேண்டுமாய்த் திரிகரண சுத்தியோடு பிரார்த்திப்போமாக.

ஓம் தத்ஸத் பத்திரிகாசிரியர்.

தற்கால குடும்ப நிலைமை.

ஒவ்வொரு 'ஆனந்தபோதினி' சஞ்சிகையிலும் உள்ள கல்விசம்பந்தமான அருமையான அம்சங்களை வாசிப்பதாலும், முக்கியமாய் வைகாசி மீ சஞ்சிகையில் உள்ள 'மாணவர்களுக்கு எச்சரிக்கை' 'பெற்றோர்ப்பேணல்' என்னும் வியாசங்களைப் பார்த்ததாலும் மேற்படி விஷயத்தைக் குறித்து நான் எழுதத்துணிந்தேன். ஒரு குடும்பத்தில் புருஷர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் தற்காலம் இருக்கும் சம்பந்தங்களையும், இருக்கவேண்டிய முறையையும் பற்றி மாத்திரம் நாம் கருதுவோம்.

தற்கால நிலைமையை உத்தேசித்தால் ஒரே பிடிவாதமாக எல்லாம் கெட்டது அல்லது எல்லாம் நல்லது என்று சொல்வதற் கிடமில்லாமல் 'உலகம் பலவிதம்' என்று யோசிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. சில வேளைகளில் பரிதாபமும், சிலவேளைகளில் சிரிப்பும் சந்தோஷமும் உண்டாகின்றன. வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டு, நாள்முழுவதும வியாவை தரையில் சொட்டும்படி குடும்பத்தினர்கள் வேலை செயதாலும குழந்தைகள்கூட சந்தோஷமாய்க் கால்வயிற்றுக் கஞ்சி சாப்பிடுவதற்குக்கூட வழியில்லாததும், சந்தோஷம் என்பது எந்த ஜன்மத்தில கிடைக்குமோ என்று எண்ணக்கூடியதுமான குடும்பங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அக்குடும்பத்தினர்கள் காவாலிகளாகவும், திருடாகளாகவும, மானமெனபது இலவலேசமுமில்லாத அனாதைகளாகவும் ஆவது ஆச்சரியமோ? சிரத்தையுள்ள தனவந்தர்கள் அக்குடும்பங்களுக்கு உதவி செய்யாமல் போனால அவைகள் அழிவது நிச்சயம்.

தற்காலம் நாகரீகம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, தங்கள் தேசாசாரங்களையும், அவைகளின் மகிமையையும் சிறிதேனும் கவனியாமல எல்லா விஷயங்களிலும் மேனாட்டார்களைப் போல பாவித்து சுதந்திரத்தை இழந்து, மேனாட்டார்களை ஏளனம் செய்யும்படிக்குச சிலா குலத்தைக் கெடுக்கவந்த கோடாரிக்காம்புகள்போல திரிகிறாகள். கால் அல்லது அரைக்கால் மீசை, கிராப், முகக்ஷவரம், சிகரெட்டு பிடிததல் ஆகியவற்றைக் கௌரவமாக எண்ணி அவறறைக் கொண்டிருப்பதனாலேயே தங்களைச் சம்பத்துள்ளவர்களாக மதித்து, விதவாவிவாஹம், ஜாதும்பதம, வயது நிபந்தம் இல்லாமல கல்யாணம் சீக்கிரம் வந்தால்தான் நமது நாட்டிற்கு

நன்மை, அப்படி இப்படி யென்று, சொல்வது தங்களுக்கே புரியாமலும்,
சில புருஷர்கள் திரிவதை அநேகர்கள் பார்த்திருக்கலாம். அதற்குத் தகுந்
தாற்போலப் பெண்மிர்களிற் சிலர் அச்சம், நாணம், மடமை, பயிர்ப்பு
இல்லாமல் 'கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்' என்று பள்ளிக்
கூடத்தில் படிக்கிறோம் என்கிற கர்வத்தினாலேயோ, அல்லது கலியின்
கொடுமையாலேயோ, தலையின் ஒரு புறத்தில் வகுப்பும், குங்குமமே
கண்டறியா நெற்றியும் உடையவராய் சோப், பவுடர் போட்டு தெய்வம்
கொடுத்த பார்வையை அவலக்ஷணம் செய்து கொண்டும், ஆடைகளும்
நகைகளும்தான் தங்கள் மரியாதையைக் காப்பாற்றித் தங்களுக்கு அந்த
ஸ்து தரும் என்ற எண்ணமுடையவர்களாய் அவைகளைத் தேகமுழுவதும்
நிரப்பிக்கொண்டும், தங்களை இரம்பையோ அல்லது ஊர்வசியோ என்று
எல்லோரும் எண்ணுவார்கள் என்று அற்ப சந்தோஷத்துடன் தேக
த்தை நடக்கும்போது ஆயிரம் கோணல்கள் செய்துகொண்டும் போவ
தை அநேகர்கள் பார்த்திருக்கலாம். பாவம் இவர்கள் என்னத்திற்கு இப்
படி இயற்கைக்கு விரோதமாய் நடக்கவேண்டும். இவர்கள் ஒருகால் புரு
ஷன் மனைவியராய் நேரிட்டால் குடும்பம் எப்படியிருக்கும் என்பதை நீங்
களே ஊகிக்கலாம். தங்கள் சொந்த புத்தியை இழந்து விளக்குப்பூச்சி
விளக்கில் சாவதுபோல, மேல்நாட்டு நாகரீகத்தில் என் இவர்கள் சாக
வேண்டும்? அந்த நாகரீகத்தால் அநேக குடும்பங்களில் காரியங்கள் முற்
றிலும் கோணல்வழியில் நடக்கின்றன. கலெக்டர், ஜட்ஜி முதலிய உத்
தியோக பதவியி லிருக்கும் சிலர் கண் மண் தெரியாமல், தங்களை அங்க
மெல்லாம் நொந்து பெற்றெடுத்து ஆதரித்த தாய்களையும், அன்புடன்
ஆதரித்த தந்தைகளையும் சிறிதேனும் கவனியாமல், அவர்களைச் சமை
யல்காரிக ளென்றும், வீட்டுப் பூஜைசெய்கிறவர்களென்றும் சொல்லிக்
கொள்ளுகிறார்கள். அப்பாவிகள் மனிதர்களுக்கு பயந்தும் கடவுளுக்கு
பயப்படாமலும் அப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வது அடாது. காலத்
தின் கொடுமையைப் பாருங்கள். சில ஸ்த்ரீகளும் கொஞ்சம் இங்கிலீஷ்
படித்துவிட்டால் தாங்கள் சர்வஞானிகள் என்று நினைத்து இங்கிலீஷ்
பத்திரிகையும் கையுமாய், நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்து கொண்டு, அக்னி
சாக்ஷியாய் மணம் புரிந்த தங்கள் கணவர்கள் எதிர் வரினும் சிறிதேனும்
அச்சம் மரியாதையின்றி உட்கார்ந்து இருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட
குடும்பங்களில் மாப்பிள்ளைகளின் கதி என்ன? நாகரீகம் என்கிற
பேச்சை வைத்துக்கொண்டு கேட்பவர்கள்கூட நம்பத் தகாததான அநி
யாய காரியங்கள் அக்குடும்பங்களில் நடைபெறுகின்றன. இதைத்தவிர
புருஷர்கள் மனைவிகளுக்கும், நாத்திகள் மாமியார்களுக்கும், நாட்டுப்
பெண்களுக்கும் இடைவிடாச் சண்டைகளும், எப்பொழுதும் புடவை
நகை என்ற பேச்சே நிறைந்த வம்பர் மகா சபைகளும் நடக்கின்றன.
இருப்பது இரண்டறைப் போராலும், கக்ஷிகள் மூன்றரை உள்ள குடும்
பங்கள் அநேகங்கள் இருக்கின்றன. இக்குடும்பங்களில் தர்மவழி
எப்பொழுதுதான் ஸ்திரமா யிருக்குமோ? இதுவரையில் சொல்லிய
விஷயங்களுக்கு விரோதமாய், சில குடும்பஜனங்கள் கிடைத்ததைக்
கொண்டு ஒற்றுமையுடனும் சந்தோஷத்துடனும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.
'உயிர் விளக்கொளிர்வானுறு நறுநெய்'யும், பின் உலகத்தா ரெல்லோ

ரையும் நேசிக்க ஏதுவாயுள்ளதுமான வரைவு அருந்தனம் அன்றோ? புருஷன் ஆசாரஸ்தானத்தில் தயையுடன் கூடினவனுயும் பத்னி சிஷ்ய ஸ்தானத்தில், பதிபக்தி பொறுமை முதலிய பூஷணங்கள் அணிந்தவளாயும் இருப்பதுடன், அக்குடும்பங்களில் கொடை, என்னும் நற்குணம் மேன் மேலும் வளர்ந்து வருகின்றன.

"ஈதலறந் தீவினைவிட் டீட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றுங்
காத லிருவர் கருத்தொருமித்—தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரனைநினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு."

இதுவரை குடும்பங்கள் இருக்கும் ரீதியைப்பற்றி எழுதினதிலிருந்து, எப்படிக் குடும்பத்தினர்கள் இருக்கவேண்டு மென்று புலப்படும். இருந்தாலும் இரண்டொரு முக்கிய விஷயங்களைக் கருதுவோம். நம்மைப்படைத்த கடவுளின் மகிமையை அறிந்து, புலன்களை அடக்கி மனதை நல்வழிப் படுத்தி ஆத்ம ஞானசுகத்தை அடைவதே யாவரும் கற்கவேண்டிய கல்வி. களங்கமற்றதும், சந்தோஷமுமான மனது என்கிற புஷ்பத்தை ஒவ்வொருவரும் ஈசுவரனுக்கு அற்பிக்கவேண்டும். நாஸ்திகம், கர்வம், மனசாக்ஷிக்கு விரோதம் செய்தல் முதலிய துர்க்குணங்கள் இருந்தால் இக்காரியம் சித்திக்காது. பூரண பக்தியுடன் கடவளைத் தோத்திரம் செய்வதைவிட வேறு பாக்கியமில்லை என்பது பெரியோர்கள் கொள்கை. குழந்தைகள் களங்கமற்ற மனதுடன் எப்பொழுதும் சந்தோஷமா யிருப்பதை உத்தேசித்துத் தான் எல்லோரும் குழந்தைகளாயிருந்தால் பாசகமில்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆகையால் பெற்றோர்கள் குழந்தைகளை நல்வழியிற் கொண்டு செலுத்தும் பாக்கியம் பெறவேண்டும். அவர்கள் தங்கள் குழந்தைகளின் படிப்பையும் தேக சௌக்கியத்தையும் முக்கியம் கவனிக்க வேண்டும்.

"தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி யிருப்பச் செயல்"

"ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்" (குறள்)

ஆகையால் குழந்தைகள் நன்னடக்கையை யனுசரிக்கும்படி கவனிக்க வேண்டியது பெற்றோர் கடமை. குழந்தைகள் பிடிவாதம் தப்பிதம் செய்தால் பொறுமையுடன் பேசி அவர்களைச் சரியானவழிக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். குழந்தைகள் தெய்வத்திற்குச் சமானமன்றோ? அப்படி நினைக்காமல் குழந்தைகளைச் சனியன்களாக போகவும், கட்டையில் போகவும், பாதாளத்தில் புதைக்கவும் சில குடும்பங்களில் சபிக்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்குத் தாயார்களிடத்தில் பற்று அதிக மாதலால் அவர்கள் இது விஷயத்தைச் சரிவர கவனிக்க வேண்டும். அப்படி யிருந்தால் குழந்தைகள் பெற்றோர்களை தெய்வமாகக் கொண்டாடுவதற்குச் சந்தேகமென்ன?

"தாயினிற் சிறந்த தெய்வ மில்லை
தந்தைதனின் ஏயாற் குருவு மில்லை"

என்று குழந்தைகள் அவசியம் அறியும்படிச் செய்யவேண்டும். நமது ஆத்மாவுக்கு நம் தேகமே இருப்பிடமானதால் தேக சௌக்கியத்தை ஜாக்கிரதையாகக் கவனித்து வரவேண்டும். காபி, டீ, சாராயம், சுருட்டு முதலியன குடித்தால் தீரா வியாதிகள் ஒருவனைப்பீடிப்பதற்கு சந்தேகமில்லை. சாப்பாட்டுக்காக தேகதிடத்தைத் தேடும் 'பெரிய மனிதர்' வீட்டில் மருந்துக்காகச் செலவிடும் பணத்தைக்கொண்டு இந்தியா முழுவதற்குமே ஒரு அன்னதான மடம் கட்டலாம். அருணோதயத்தில் எழுந்து வேதவிதிப்படி அநுஷ்டானங்களைச் செய்து, தேகதிடம் மனோதிடம் இரண்டையும் செலவில்லாமல் யாவரும் அடையலாம். முக்கியமாக ஸ்திரீகள், தங்கள் தேக சௌக்கியத்தைக் கருதவேண்டும்.

“மனைக்கு விளக்கு மடவாள்” என்று தெரிந்து ஒரு புருஷன் தன் மனைவியை ஆதரிக்கவேண்டும். சில புருஷர்கள், தாங்களே வீட்டிற்கு ராஜா என்று மனம் போனபடி தங்களதிகாரத்தைத் தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளிடம் காட்டி அவர்களைக் கஷ்டத்திற்குள்ளாக்குகிறார்கள். அவர்களே அன்னியர்களிடத்தில் மரியாதையாய் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். தன் பெண்டு பிள்ளைகளிடம் கபடமில்லாமலும், குடும்ப விஷயங்களைச் சந்தோஷமாய் நிர்வகித்துக் கொண்டும், ஒவ்வொருவனும் தன் குடும்பத்தில் உண்மையில் இராஜாவாக இருக்கவேண்டும். ஆனால் தன் குடும்பமே பெரிது, என்கிற சுயநலம் சிறிதும் இல்லாமல் தியாகத்தைக் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

'இல்லதெ னில்லவள் மாண்பானா லுள்ளதெ
னில்லவள் மாணாக் கடை'

என்றபடி ஒருவன் எல்லா நன்மைகளையும் அடையவேண்டும்.

ஸ்திரீகள், தங்களுக்கு வீட்டில் 'சர்வ சுதந்திரம் உண்டென்றாலும் “இல்லிருந்து நீங்கொழுகுவள் கூற்றம்” என்று அறிந்து “தரித்திரம் அறியாப்பெண்டிர்” “பெண்பிள்ளை ராஜ்யம்” என்ற ஊரார் ஏளனத்திற்கு இடமில்லாமல் இல்லறம் செய்து வரவேண்டும். நவீன நாவல்களும், ஹார்மோனியப் பெட்டிகளும், தங்களுக்கு நல்லகதி தராவென்று கண்டும், வீட்டிற்குப் போனால் ஓய்வு உண்டு என்று தங்கள் கணவர்கள் நினைக்கும்படிக்கும், அவர்களிடத்தில் சூதாட்டம், களவு, குடி, முதலிய துர்க்குணங்களிருந்தால் அவர்களை நல்வழிக்குக் கொண்டு வருவது தங்கள் கடமையென்று தெரிந்துகொண்டும், ஸ்திரீகள் தங்கள் புருஷர்களைச் சந்தோஷப்படுத்த வேண்டும்.

“கொண்ட தலைவனுக் கெண்டரும் பெற்றி
நாடி யொழுகி வாடிய போழ்தத்
துளக்குளிர் வசனங் களங்கமின் றுரைத்திட்
டின்னிசை பாடி மன்னி யருகிருந்
தூக்க முயர்த்தி யுறுசுவை யுணவிடூஉ
ஆக்க முறுத்தவ னன்புரை கேட்டுத்
தான்மகிழ் வுறூஉந் தேன்மொழி யாட்டியாய்
இல்லறக் கலனை யியக்கு மீகானாய்

இல்விற் பதித்த முல்லையங் கொடியாய்த்
துன்ப விருளொழித் தின்ப வொளிதரும்
நந்தா விளக்காய்ச் சிந்தா மணியாய்
இறைவ னளித்த வின்னுயிர்த் தலைவியாய்
இலகுறு மனைவியே யிம்மை யிவ்
வுலகினைத் துறக்கமா வுறச்செயுந் துணையென"

(தனிப்பாசுரத் தொகை)

என்றபடி வீட்டிற் செய்யவேண்டிய காரியம் ஒவ்வொரு ஸ்திரீயும் செய்தால் நாடு சீக்கிரத்தில் விருத்தி யடைவதில் ஐயமுண்டா? அதன்றி சுதேச பாஷைகளிலுள்ள இரம்மியமான கிரந்தங்களைப் படிக்கலாம். 'அனாதி' யாகிய தமிழைப்பற்றி யோசிக்கையில் 'திருவாசகம்' 'திருக்குறள்' முதலிய அரிய நூல்களின் பொருள்களை அறிவதைவிட ஆனந்தம் வேறுண்டோ? என்பது விளங்கும். அப்படியின்றி, புருஷர்களைப்போல தங்களுக்கும் சுதந்திரம் வேண்டுமென்றும், தாங்களும் கவுன்சில் மெம்பர்களாகி (Council Members) ப் பேசி இந்திய ஸ்திரீகளுக்கு ஒரு அந்தஸ்து கொண்டுவர வேண்டுமென்றும் நினைக்கிறார்கள். இத்தனை நாளாய்ப் புருஷர்கள் சட்டசபைகளில் பேசிப் பேசிக் காரியம் சாதித்தது போராது. ஸ்திரீகள்தான் பாக்கி. இல்லறம் வழுவாது நடத்துவதே பெரிய அந்தஸ்து என்று நினைத்தும், இருக்கவேண்டிய நிலைமையைச் சிறிதும் கவனியாமல் கண் மூடித்தனமாய்க் காரியங்கள் செய்யாமலும், ஸ்திரீகள் இருந்தால் அதே நம் நாட்டுக்குப் பெரிய அந்தஸ்து.

"விழுப்பஞ் சான்ற வியத்தகு மில்லறம்
ஒழுக்க வியலறி வுறுத்துஞ் சாலையாய்
நன்மை தழைத்து நயக்கொடை நிழற்றி
மென்மை யரும்பி மேன்மை மலர்ந்துபே
ரன்பு காய்த்துநல் லருள்கனிந் தலகிலா
இன்பநறை பிலிற்று மினியகற் பகமாய்
இலகிடு முண்மை மலையிலக் கன்றோ?
எத்துறுந் தகைய வில்லற மெனுமிம்
மாத்தடந் தேரினை வாழ்க்கையாம் போர்க்களஞ்
செறுத்துபு துன்பத் தீயரை யெறிந்து
தொலைத்திட லறியார் துறவு துறவென
நாக்கடிப் பாக வாய்ப்பறை யறைந்து
மயக்கினு மாழ்கலீர்! மாந்தர்காள்!
உயக்கமின் றில்லற முற்றுமெய் யுணர்மினோ"

(தனிப்பாசுரத் தொகை)

என்றபடி இல்லற நன்மையை அடையும்படிக்கும், நமக்கு நல்லகதி தரும்படிக்கும், எல்லாம் வல்ல ஈசுவரனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

K. C. Sesha Iyer, B.A., L.T.
Board High School,
Penukonda, (Anantapur.)

கைவல்ய நவநீத வசனம்.

(துன்மதிஸு ஆனிமீ௴ சஞ்சிகையின்)

(461-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

(குரு பின்னும் ஐயமற வருள்கின்றார்)

பொய்யாகிய தியானம் உண்மையான மோக்ஷத்தைத் தரக்கூடிய திடத்தை யெவ்வாறு உடைத்தா யிருக்கிறது என்று சங்கிப்பையாயின் கூறுதும். மரணகாலத்தில் அவரவர்கள் எத்தகைய உருவத்தைத் தியானம் செய்கிறார்களோ அத்தகைய ஜன்மத்தையே யடைவர். இச்சையோடு நாமரூபத்தை யுடைய வற்றைத் தியானிக்கின் அந்த உருவத்தையேயடைவர். நெடுங்காலமாகத் தொடர்ந்து வரும் இப்பிறவி யொழிய வேண்டுமென்று நாமரூபமற்ற சுத்த நிர்க்குணப் பொருளைத் தியானிப்பவன் அப்பிரம்ம சொரூபமே யாவன்; இதுசத்தியம்.

[" * * * * *

யாதொன்று பாவிக்க நான்
அதுவாத லாலுன்னை நானென்று பாவிக்கி
னத்துவித மார்க்க முறலாம்
எதுபா வித்திடினு மதுவாகி வந்தருள்செய்
யெந்தைநீ குறையு முண்டோ
இகபர மிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்ற பொருளே."

என்று தாயுமானவரும்,

"இந்த வுடலம் விடும்பொழுது யாவன் யாதொன் றினைநினைந்தா
னந்த வளவே யந்தப்பா வனையா லதனை யடையுமா
லென்ற னியல்பே யெப்பொழுது மிதயத் திடைகொண் டென்பாலாஞ்
சிந்தை யொடும்வா ளமர்தொடங்கி லதனுலெனையே சேருதியால்"

என்று பகவான் கீதையிலும் அருளியது காண்க.]

பிரமரூபத்தைத் தியானித்த பேர்களும் பிரம்ம மாகுவார்களெனின் விசாரமென்னத்திற்கு; விசாரத்தாலடையும் ஞான மென்னத்திற்கு என்று நினைக்காதே, நீ முதலில் தியானிக்கும் பிரம்மத் தியானமானது பரோக்ஷபுத்தியே யாகும். அது திடப்பட்ட பின்னர்தான் அப்பரோட்ச புத்தி அபரோட்ச புத்தியாகி, திரமான விசாரமாய் ஞானமாகும். அதுவே மோக்ஷமு மாகும். இது வேதவாக்கியம் என்றுணர்வாய்.

முத்தி நிலையாகிய பரிபூரண சொரூபத்தில் அந்தக்கரண சம்பந்த முடைய விருத்தி ஞானமும் கூடியிருக்குமாயின் அகண்டாகார மாகிய அனுபவம் எப்படி சித்திக்கும் என்று கேட்பாயாகில் கூறுகிறோம்:—

நீர் நிறைந்த ஜாடியிலுள்ள மண்ணை நீரினின்றும் பிறிப்பதற்காக, அதில் சேர்க்கப்பட்ட தேற்றான் கொட்டைப்பொடி அம்மண்ணைப் பிரித்துவிட்டு தானும் அம்மண்ணோடு சேர்ந்து எப்படிகெடுமோ அதுபோலவே விர்த்தி ஞ்ானமும் அஞ்ஞானத்தோடேயே கெடும்.

[விருத்தி ஞானம் என்பது சுத்த சத்துவமாய்ச் சேடித்த அந்தக் கரண விர்த்தியாகும். மனம் சத்துவமாத்திரமாய் நிற்கும்போது இதற்கு முன் பல விடங்களில் சிதறி அலைந்துகொண் டிருந்த அதன் வல்லமை முழுமையும் ஒரேவிடத்தில் சேர்ந்து நிலைக்கிறது. அதுவும் மாயையேயாகும். ஆனல் அது சத்துவகுணமாயை; இது ஆவரணமாகிய அவித்தையை யழிக்கும் சத்தியுடையது. இதையே முன்பு தத்துவவிளக்கப்படலத்தில "நஞ்சை முறிப்பு ஔடதமாகிய வேருெரு நஞ்சாலும், சிலையிலுள்ள அழுக்கை உவா மண்ணுகிய அழுக்காலும், அம்பினை வேருெரு அம்பாலும் உலகோர் அழிப்பதுபோல் மாயையைச் சத்துவகுண மாயையால கெடுப்பார்கள். பின்பு அந்த அசுத்தமாயையோடு இச்சுததமாயையும் (சுடலையில் சவத்தைச் சுடும்கோல் தீயைக் கிளறிச் சவத்தைச் சுட்டு முடிவில் அத்தீயிலேயே தானும் வெந்து அழிவதுபோல்) அழியும்" என்று கூறியது.]

(குரு பிறகு இந்த அநுபவம் ஜீவன் முத்தரிடம் எவ்வாறிருக்குமென் பதைக் கூறுகிருர்).

"மைந்தனே! மேற்கூறப்பட்ட நிச்சய ரூபமான அகண்டாநுபவம் ஜீவன் முத்தரிடம் எவ்வாறு விளங்குமெனின, அவர்கள் கவலையறற ஒரு சக்கிரவர்த்திப்போலவும், தாயின் பாலை யருந்தியதும் வேருெரு கவலையுமின்றி சுகானந்த சொரூபியா யிருக்கும் சிசுவைப்போலவும் பரமானந்த அநுபவத்தில் முழுகிச சற்றும் கவலையின்றி யிருப்பார்கள். மோக்ஷம் நரகம பிறப்பு என்ற நினைவே யொழிந்துபோம். உண்டென்று யாரேனும் கூறினுல், ("ஒரு கொசு ஆகாயததை விழுஙகிக் கக்கிவிட்டது" என்று யாரேனும் கூறக் கேட்ட ஒருவன எப்படி நகைப்பானே, அதுபோலவே) 'அட! இதென்ன பிராந்தி' என்று நகைப்பார்கள்.

[பிரம்மான்ம ஐக்கிய அனுபவத்தில் சீவத்தன்மை அடியோடு போய் விட் டிருப்பதாலும், அப்போதடைந்திருக்கும் நிலையே சாசுவதமாகத் தன் னிலையெனத் தோன்றலானும், மாயைமுதல் யாவும் கனவாய்ப் பறந்து விட்டதாலும், பந்தம் முத்தி காலம் இடம வஸ்து முதலிய எவ்வித விகற்பத் தோற்றாவும் அங்கில்லை. உண்டென்று கூறுவோரைக் கண்டு, அவர்கள் உண்மை தெரியாமல மாயாமயக்கால இப்படிக் கூறுகிருர்களென்ற கருத்தால நகைப்பார்கள் என்பதாம. இது சகச சமாதியல காலதேச வஸது பரிச்சேதமற் றிருக்கும் ஜீவன் முத்தனுடைய நிலைமையைக் கூறியதாம்.

பிரம்ம சொரூபத்தைத் தியானிப்போர் பிரம்மமாகுவ ரென்பதும், அந்த அநுபவநிலையில் மரணம் பிறப்பாதிய விகற்பங்கள் இல்லையென்பதும் பின்வரும் தாயுமான சுவாமிகளின் வாக்கானும் விளங்கக் காணலாம் :—

"சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்று பற்றினது
தானவந்து முற்று மெனலாற்
சகமீ திருந்தாலு மரணமுண் டென்பதைச்
சதாநிஷ்டர் நினைவ தில்லை
* * * * * "

இந்த நிலை சகசநிஷ்டை யென்பதாம். சதாநிஷ்டர் என்பதற்குச் சகசநிஷ்டையி லிருப்போர் என்பது பொருளாம். நிஷ்டை சவிகற்பம், நிருவிகற்பம், சகசம என மூவகைத்தாம்,

சவிகற்பநிஷ்டை.—ஆன்மாவை யணுவுக்கணுவாய்த் தரிசித்தல். இதில் ஞாதுரு ஞான ஞேயம் என்ற திரிபுடிகளுண்டு.

நிருவிகற்பநிஷ்டை.—ஆன்மாவை அகண்ட சொரூபமாகத் தரிசித்தல். இது ஏகமயமான பிரம்ம சொரூப மாத்திரமாய் விளங்கும் அநுபவம்.

இந்த இரண்டு நிஷ்டைகளும் சத்துவகுணத் தொழில்களேயாகும் இவற்றில் ஒருவன் எவ்வளவு காலமிருந்தாலும் மறுபடி பகிர்முகத்திற்கு வரவேண்டியதே. இவற்றிற்கு ஆதியந்தமுண்டு.

சகசநிஷ்டை.—காலம், தேசம், வஸ்து, தநு, கரணாதிகள், தேகம், இந்திரியம் முதலிய ஒரு தோற்றாவுமின்றி மாயையின்றி, இரண்டற்று யாவும் ஒரே அகண்டாகார சொருபமாய் முடிவின்றி பிரகாசித்து ஒரேநிலையில் நிற்பது.

“ *   *   *   *   *

சொல்லரிய தன்மையதா யான்றா ளென்னத்
தோன்றுதெல் லாம்விழுங்குஞ் சொரூப மாகி
அல்லையுண்ட பகல்போல வவித்தை யெல்லா
மடையவுண்டு தடையறவுன் னறிவைத் தானே
வெல்லவுண்டிங் குன்னையுந்தா னாகக் கொண்டு
வேதகமாய்ப் பேசாமை விளங்குந் தானே.”

(தாயுமானவர்.)

அந்த நிலை நின்றோர்க்கு உலகமுதல் யாவும் அச்சொரூபமாகவே விளங்கும்.

“விளக்குஞ் சொரூப நோக்காது விளங்கு முலகை நோக்கியிடின்
விளக்குஞ் சொரூபந் தோற்றாது விளங்கு முலகே தோன்றியிடும்
விளக்குஞ சொரூபந் தனைநோக்கி விளஙகு முலக நோக்கமறின்
விளக்குஞ் சொரூப மேதோன்றும் விளங்கு முலகு மதுவாய்ப்போம்.”

(அத்துவித உண்மை)

“சகசநன்னிட்டை யியல்புதம் முயற்சி சற்றொன்று மின்றியே யருளால்
சகமதும்பாக மதுவுந்தம் முடலுந் தகுகா ணமுமெவை யவையாய்
அகமதிலுதித்த வதுமறை யாம லகன்றது பின்னுதி யாமல்
அகமுரைகாய வருத்தமே யின்றி யமர்ந்துநின் றிடுநின்ற படியே.”

(சுத்த சாதகம்.)

இச்சகச நிட்டையிலுள்ள மகான்கள் அநுபவிப்பது பரிபூரணமான ஆனந்தம் என்று விளங்குவது காண்க.]

(மாயா சம்பந்தமான ஒன்றையும் கவனியாது பிரம்மானந்த நிலையி லிருப்பாயெனச் சீடனுக்குப் பின்னும் கூறுகிறார்.)

மைந்தனே! சகத் காரணமாகிய மாயையென்பது மித்தையென்று சுருதிகள் கூறுமாயின் அம்மாயையினின்றும் உற்பத்தியான எல்லா வகைப் பொருள்களும் மித்தையேயாகும். ஒரு தாயின் வயிற்றில் பிறந்த மக்களுக்கு தாயையன்றி யொரு ஜன்மமும் ஜாதியுமுண்டோ. இல்லை

யாதலின் சுவர்க்கம், நரகம், நன்மை தீமை முதலிய ஒன்றையுமே கவனியாமல் பரிசுத்தமான சச்சிதானந்த பரிபூரண சொரூபமா யிருப்பாயாக.

(யாவற்றையும் பொய்யெனல் பாபமன்றோவென்று சீடன் வினுதல்)

சீடன்:—எனது பிறவிப்பிணியை நீக்கிய கருணாமூர்த்தியே! பிரம்மன், விஷ்ணு முதலிய பல தேவர்கள், உலகிலுள்ள பெரியோர், கங்கை முதலிய தீர்த்தங்கள், தேசங்கள், வேதங்கள், மந்திரங்கள், விரதங்கள் முதலியவைகளைச் சுருதியின்படி யாவரும் நம்பி வழிபட்டு பாவமொழிந்து மோக்ஷமடையக் காரணமாய்க் கொண்டிருக்கின்றார்களே! அப்படிப்பட்ட யாவற்றையும் பொய்யென்று கூறுவது குற்றமாகாதோ?

குரு:—மைந்தனே! சொற்பனத்தில் கண்டதைப் பொய்யென்று கூறுவது குற்றமாயின், அற்பமான மாயையில் உண்டான பிரபஞ்சங்களை மித்தையெனல் குற்றமாகும். சொற்பனத்தில் கண்டவற்றை மித்தையென்பது குற்றமல்ல வென்கிறவரையில், மாயையின் காரியமாகிய பிரபஞ்சங்களை மித்தையெனலும் தோஷமாகாது.

மேலும் சுருதியாதிகளால் ஞானகாண்டத்தில் பொய்யென்று நிஷேதிக்கப்பட்ட சொரூபாதிகளைச் சத்தியமென்று கூறி வழிபடுவோரையே புண்ணியவான்க ளென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன வெனின், வேதங்களில் சத்தியமென்று கூறப்பட்ட உண்மையை மெய்யென்று சாதிக்கும் ஞானிக்குக் குற்றங்கள் விதிக்கும் சாத்திரங்கள்கூட வுண்டோ? இல்லை. நாமரூபங்களாகிய மாயாகாரியங்கள் யாவுமே மித்தையாம்; எங்கும் நிறைந்த சச்சிதானந்த சொரூபமே சத்தியம்.

[நித்திரைவிட்டு விழிப்படைந்தவனுக்கு கனவிற்கண்டவை பொய்யென்று சுபாவமாகவே தோன்றுவதுபோல, அவித்தை யொழிந்து அகண்டாகார அனுபவமடைந்த ஞானிக்கு யாவும் மித்தையாகத் தோன்றுவதால் அவன் அப்படிக் கூறுவது குற்றமாகாது என்றார்.

குறிப்பு:—அனுபவமாக அந்த பிரம்மசொரூப நிலையை யடைந்த ஞானியைப்பற்றி யிது கூறியதேயன்றி, சீவபாவங்கெடாது ஆன்மதரிசனம் பெறாது, அஞ்ஞானத்தில் மூழ்கிக்கிடப்போர் நூலில் கூறியிருப்பதை மட்டும் பார்த்து விட்டு "எல்லாம் பொய், கோயிலிலென்ன விருக்கிறது? எல்லாம் நமக்குள்ளே யிருக்கிறது" என்று வாயால் மட்டும் பிதற்றித் திரிந்தால், அவர்கள் தாம் கெடுவதன்றி பிறரையும் கெடுத்து நரக வேதனைக் காளாவார்கள்.]

(தொடரும்)

சீடன்.

பெற்றோர்ப் பேணல்.

(6-ம் வரு 11-ம் சஞ்சிகை 432-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

எண்டிசையுங் கொண்டாடும் பண்டரி புரத்தில், சில நூற்றாண்டுகட்குமுன் சதிபதிகளாகிய இருவர் வாசஞ் செய்துகொண் டிருந்தனர். எல்லாச் செல்வங்களையும் குறைவறப் பெற்றிருந்தும், புத்திரப் பேறின்

மையால் மனமாழ்கின அவர்கள் பலவித விரதங்களை யனுட்டித்தும், ஆலயங்களி லங்கப் பிரதக்ஷணஞ் செய்தும், தான தருமங்க ளியற்றியும் வந்தனர். வெகு நாட்களுக்குப் பின்பு ஓர் ஆண்மக வுதித்தது. அதனுல் அவர்க ளளவிலாத ஆனந்தங் கொண்டு, புண்டரீகன் எனப் பேரிட்டுச் சீராட்டிப் பாராட்டி, எல்லாவித சிறப்புக்களையுஞ் செய்து வளர்த்து வந்தனர். அக்குழந்தையும் சுக்கில பக்ஷத்து மதியைப் போல் வளர்ந்து, ஐந்தாம் பருவத்தில் வித்யாரம்பஞ் செய்விக்கப் பெற்று, பல நூல்களில் தேர்ந்து, விவாகத்திற் குரிய பருவத்தனுனன். பெற்ருேர் ஓர் அழகுள்ள கன்னிகையைப் பேசி விவாகஞ் செய்து நேத்திரானந்தமாய்க் கண்டு களித்துத் தங்களை முதுமைப் பருவங் கிட்டியதால் குடும்ப பாரத்தைப் பிள்ளையிடம் ஒப்புவித்தனர்.

அவர்களுக்குப் பிரதிநிதியாக விருந்து அவர்களது பணிவிடையையே தான் பெற்றதாக நினையாமல், மனைவி வந்துவிடவே காமக்கடலில் மூழ்கிக் கரைகாணுதவனுனன் புண்டரிகன். அவளுக் கூழியஞ் செய்தலையே ஜன்மப் பயனுக் கருதினுன். மாதா பிதாக்களை மறந்தான். அவர்கள் ஏதாவது புத்தி கூறவந்தால், 'சரி, இக்கிழப்பிணங்களுக்கு வேலை யில்லை,' என அலக்ஷியம் செய்து காது கொடாமற் போய்விடுவான். உண்மையைக் கூறுமிடத்து, 'அவர்களிருப்பது தன் காரியங்களுக்குத் தடையா' மென்று வெறுத்தான். "பெண்கள் பால் வைத்த நேயம் பிழைப்பரோ சிறியோர் பெற்ருல்," என்னும் வாக்கியம் பொய்க்குமோ? யாது செய்வர் பெற்ருேர். பருவமோ முதுமை. ஒரு பிள்ளை யிருந்தால் தள்ளாத காலத்தில் தாங்குவானே என்று தாங்கள் கொண்ட எண்ணமெல்லாம் நிஷ்பிரயோசனமாய்விடவே, "இனி இங்கிருத்தல் தகாது, நாம் பட்ட பாடுகள் ஆற்றிற் கரைத்த புளியாயின. பகவத் கைங்கர்யத்தில் இவ்வளவு உழைத்திருந்தால் பிறவிப் பிணியையே போக்கலாமே. இப்போது பசிப்பிணியையு மன்ருே போக்க வியலாதவராஞேம். போன விஷயத்தைப் பேசிப் பயனென்ன. 'கற்ருர் முன் தோன்ருு கழிவிரக்கம்' என்பது நீதியல்லவா. இனியேனும் திவ்ய க்ஷேத்திரங்களைத் தரிசித்து நற்கதி யடைய முயல்வோமெனின் அதற்கும் வயது இடந் தரவில்லையே. 'எக்காரியத்தையும் முடிக்க வல்ல வாலிபத்திலேயே இகபர சாதனங்களைத் தேடிக்கொள்ளாது, 'பெரியேனுயின பின் பிறர்க்கே யுழைத் தேழையானேன்,' என்றபடி வீணிற் குழைத்துச் சாகிற காலத்தில் சங்கரா! சங்கரா! என்ருல் என்னுண்டாம். உள்ளபடி யாகிறது. 'வருந்தி யழைத்தாலும் வாராதவாரா, பொருந்துவன போமினென்ருற் போகா, புறப்படுதலே சரி" எனத் துணி வுற்று மகனிடம் விடை கேட்டனர். அவனும் சனி தொலைந்ததென மகிழ்ந்து, போய் வாருங்கள் என்ருன்.

கையிற் காசின்றிக் காசி யாத்திரை புறப்பட்ட வயோதிக ரிருவரும் ஐயமேற்றுண்டு, தள்ளாடித் தள்ளாடி நடந்து, மிக்க வருத்தத்துடன் பிரயாணஞ் செய்துகொண் டிருந்தனர். ஆ! பத்து மாதஞ் சுமந்து பெற்ற வயிற்றிற்குப் பிடியன்னம் கொடா தலையவிட்டானே பாவி. இவனுக்கெந்த நரகந்தான் வாய்க்குமோ 'மாதா வயிறெரிய வாழாரொருகாலும்' என்பதை யறியாமற் போனுனே. நாய்க்கும் இவனுக்கு மென்ன பேதம்?

சில நாட்களுக்குப் பின்பு, புண்டரீகன் மனைவியும் தேசயாத்திரையை விரும்பிக் கணவற் குரைத்தாள். அவனும் மிக்க சந்தோஷத்துடன் வேண்டிய சாமான்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு வண்டி வாகனங்களுடன் புறப்பட்டு வெகு கேளிக்கையாய், தலங்கடோறும் தங்கிச் சேவித்துக் கொண்டே காசிக் கண்மையிற் செல்கையில், பொழுதுபட்டது. மேலே போக முடியவில்லை. இருப்பிடந் தேடி ஆண்டிருந்ததோர் சிறுகுடிலின் புறத்திற்றங்கினர். வைகறையிற் றுயிலுணர்ந்தபோது அவ்வில்வா யருகிற் சௌந்தர்யமுள்ள மங்கையர் சிலர் மெழுகிப் பெருக்கிக் கோலமிட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு, 'நேற்று நாம் வந்தபோது இவ்வீட்டில் யாருமில்லை, இத்தனை பெண்களிருக்கும் வீடு நிச்சத்தமா யிருக்குமோ'? என் றையுற்றவனாய் அதன் உண்மையை யறியவேண்டி அம்மங்கையர் அண்டையிற் செல்வான் ஓரடி யெடுத்து வைத்தான்.

'அதோ மாதுர்த்ரோகியாகிய சண்டாளன் நம்மைக் காணவருகிறான். அவன் முகத்தில் விழிக்கலாகாது. வாருங்கள் போவோம் விரைந்து,' என அவர்களு ளோரணங்கு கூறியது இவன் காதிற்பட்டது. கண்டான் அவர்களேகுவதை; திடுக்கிட்டான் புண்டரீகன். ஓடினான் கடுகி, சூடினான் பதங்களைச் சிரத்தில்; எதிரில் நின்று கை கூப்பி, "புண்யவதிகளே! நீங்கள் யாவர்? உம் வரலாறியாது? உண்மையைவிளம்புதிர்" என வினவலும், அவர்களில் ஒருவள் வாய் மலர்ந்து 'நாங்கள் தேவமாதர். நதிரூபமாயிருப்போம். எம்மில் நீராடுகின்றவர் பாவங்கள் எம்மை அடைவதால், அதனை யொழிக்க இவ்வில்லின்கண் ணெழுந்தருளியுள்ள மகனீயருக்குத் தொண்டு புரிகின்றோம். பெற்றோரைப் பரிதபிக்கவிட்ட பாதகரைக் காணின் எம் விரதம் பாழ்படும். தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே யன்றோ? நீயும் அத்தகையோனாகலின் உன்னைக் காணவும் கூசினோம். ஆயினும் இவ்வீட்டண்டை நீ தங்கியிருந்தமையின் எங்களைக்கண்டு போம் பாக்கியத்தைப் பெற்றனை" என்றுரைத்துக் கொண்டே அந்தரத் தானமாயினர்.

புண்டரீகனுக்கு ஒன்றுந்தோன்றவில்லை. திகைப்பூண்டு மிதித்தான் போன்றான். 'என்னே வியப்பு! சகல பாபங்களையும் பரிகரிக்கும் பாகிரதியாதிய நதி மடந்தையரையும் பணிகொளும் பரமபுருடன் யாவனோ? சாக்ஷாத் பராபரனேயோ! அவரைத் தரிசிக்கவேண்டும். எதனால் இவ்வித மேன்மையடைந்தன ரென்பதை யறிவோ' மென்னா விரைந்து சென்றான் அக்குரம்பையுள்; ஆண்டமர்ந்திருந்த ஓர் முதியாரைக்கண்டு தான் கண்டதைக் கூறி காரணம் வினவினான். அதற்கு அவர் "அப்பா! நானோரேழை. என்மாட்டியாதொரு மகிமையுங் கிடையாது. நிரக்ஷரகுக்ஷி. நான் காசி யென்பதே யின்ன தென்றறியேன், கடவுளைக் கை தொழுதறியேன். எனது தாய்தந்தையரே எனக்குத் தெய்வம். அவர்கள் வதியுமிவ்வில்லே காசி. அவர்கள் பணிவிடையே எனது தேவதார்ச்சனை, தவம், நோம்பு, முதலிய யாவும். மற்றொன்றும் நானறியேன்" எனக் கூறிவிட்டு, "நேரமாகிறது. பெற்றோர் எதிர்பார்த்திருப்பர். உண்டியுதவவேண்டும். நீர் போய் வாரும்" என்று உள்ளே போய்விட்டனர். நல்லார் தரிசன விசேடத்தால் அஞ்ஞானப்பேய் அகன்றோடலும், வெளிவந்த புண்டரீகன் தன் பிழையை எண்ணி யெண்ணி நெஞ்சம் புண்ணானான். மனையாளை வெறுத்தான். தன்னையே நொந்துகொண்டான், வெறி கொண்டவன்போ லோடினான்.

"அந்தோ! நேற்று மார்க்கத்திற் கண்டும் காணாதவன் போல் வந்து விட்டேனே. என்னைப் போன்ற பாவிகளு மிருப்பரோ? நான் காசிக்குப் போனாலென்ன? கங்கையிற் குளித்தாலென்ன ? என் பாப மொழியுமோ! அவர்களே மன்னித்தாலன்றி உய்வுண்டாமோ?" என்று கூறி மனையாள் அழுதுகொண்டே தொடர்ந்துவரப் பெற்றோரைத் தேடி ஓடினான். அவர்கள் பசியால் நடக்கவியலாமல் களைத்துப் படுத்திருப்பதைக் கண்டான். கண்களி லறைந்து கொண்டான். கால்களில் விழுந்து, "அம்மா! அப்பா! என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். சிறியேன் அறியாது செய்த பிழைகளை மன்னிக்கவேண்டும். 'சிறியோர் செய்த சிறுபிழை யெல்லாம் பெரியோ ராயிற், பொறுப்பது கடனே' என்பது நீதிவாக்கிய மாயிற்றே" எனப் பலவாறு இரந்து புலம்பினான். உடனே அவர்களையோர் வண்டியிலேற்றிப் பல தலங்களையும் சேவிக்கச்செய்து வேணபணி புரியுமாறு பாரிக்குப் பணித்தான். பிறகு, யாதொரு குறையுமின்றி வீட்டிற் சேர்த்து, அவர்களுக்குரிய குற்றேவல் புரிதலையே முக்கிய கடமையாகக் கொண்டு அவ்வாறே புரிந்துவந்தான். "சீரொழுகு சான்றோர் சினம் நீர்கிழிய வெய்த வடுப்போல மாறு" மாகலின், அம்முதியோரும் சீற்றமாறி, மிக்க களிப்புடனிருந்தனர். இங்ஙனம் சின்னாட் கழிந்தன.

ஓர்நாள் புண்டரீகாக்ஷன் புண்டரீகனுக்குக் காட்சி யளிக்கத் திருவுளங் கொண்டு, அவன் வீட்டை யடைந்தான். அச்சமயம் புண்டரீகன் தன் பெற்றோர் கைங்கரியத்திற்றலைநின்றா னாகையால் அண்டர் பிரானைக் கண்டு தெண்டனிட்டு இரண்டு செங்கற்களையவர் முன்னிட்டு "பெருமானே! க்ஷமிக்கவேண்டும். பரந்தாமா! தாய் தந்தையர்க்குப் பணிவிடை செய்துகொண் டிருக்கிறேன். தயை கூர்ந்து சிறிது போழ்து இச்சிலையின்மீ தெழுந்தருளியிருப்பீர்களானால் அதைமுடித்து வருகிறேன்" எனச் சென்று தன் கடமையைச் சரிவரச் செய்த பின்னர் ஆண்டவன் பக்கலடைந்து கண்களிலானந்த வருவிபாய உரோமஞ்சிலிர்க்கத் தன்வயமற்றுப் பணிந்து, "பாண்டவர் சகாயா! பக்தவத்ஸலா! மாதா பிதாக்களை மனமெரியச் செய்த மாபாவிக்கும், மாதவா! நின்மலரடி சேவை கிடைப்பதோ!"வெனப் பலபடப் புலம்பலும், சாரங்கபாணி அவனை நோக்கி "அன்ப! உலகத்திலே கற்புடைப் பெண்டிர்க்குத் தெய்வம் கொழுநனே. தாய் தந்தையரே புதல்வர்க்குக் கடவுள். இவ்வாறு கொண்டொழுகுவோர் நம்மைத் தொழாரெனினும், அவர்களுக்கு நாம் எளியோம். அதற்கு மாறுபட்டோர் நம்மைச் சதாகாலமும் பஜிப்பவராயினும் புறக்கணிக்கப் படுவர். நீ திரிகரணங்களு மொத்து உன் இருமுது குரவரைப் பணிகின்றனை யாகலின், என் அத்தியந்த பத்தனாயினை நினக்கு வேண்டியது யாது? கேள் தருவோம்" என்றனர். அவனும் அவர் பாதபத்மங்களைப் பணிந்து, 'அடியார்க் கெளியாய்! 'காயிலை தின்றும், கானிலுறைந்தும், தீயிடை நின்றும், பூவலம் வந்தும், அலைவ தெல்லாம் தங்கள் திருவடி காணவேண்டியே யன்றோ? அதனை அடியேன் எளிதிற் பெற்றபின்னும் பெறற்குரிய பேறு வேறுளதோ? ஆயினும் ஐயனே! எனது சரித்திரத்தை யாவரு மறிந்துய்யத் தாங்கள் ஈண்டுத் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருந்து, பக்த கோடிகளுக்குக் காட்சிதரவேணு' மென்று பிரார்த்தித்தனன். அண்ணலும் 'அங்ஙனமே யாகுக' வென வா மீந்தனர். அன்று

தொட்டு அவ்வில்லே தேவாலய மாயிற்று. இன்னும் அன்பர்களியாவரும் சென்று தரிசித்து அருள்பெற்றுய்கின்றனர். (தொடரும்.)

பூ. ஸ்ரீநிவாசன்,
தமிழ்ப் பண்டிதர், ராணிப்பேட்டை.

தமிழர் புராதனம்.

"நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகுஞ்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரத கண்டமிதிற்
றக்கசிறு பிறைநுதலுந் தரித்தநறுந் திலகமுமே
தெக்கணமு மதிற்சிறந்த திராவிடநற் றிருநாடு
மத்திலக வாசனைபோ லனைத்துலகு மின்பமுற
வெத்திசையும் புகழ்மணக்க விருந்தபெருந் தமிழணங்"

கின் வரலாறும் அவள்தன் பெருமையும் ஒருவாறு எடுத்தோத நினைந்து, அவள்மக்களின் விசேஷத்தையும் அவர்கள் வரலாற்றையும் ஒரு சிறிது பகுக்கப் புகுந்தனன்.

பண்டைய நூற்க ளனைத்துந் தமிழ் மொழியைக் குறிக்கு மிடத்தெல்லா மதன் பழைமையையே யதிகமாகக் கூறும். அவ்வணங்குதான்,

"பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத்
திருப்பிலே யிருந்து வைகை யேட்டிலே தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோரேன
மருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளருகின்றாள்"

இன்னுந் திருக்குறள், சிந்தாமணி, கம்பராமாயணம், ஆதிய இலக்கியங்களும், தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கணங்களும், நுகர்ந்த தமிழின் பெருமையையும் அருமையையும்,

"தொண்டர் நாதனைத் தூதிடை விடுத்தது முதலை
யுண்ட பாலனை யழைத்தது மெலும்புபெண் ணுருவாக்
கண்ட தும்மறைக் கதவினைத் திறந்ததுங் கன்னித்
தண்ட மிழ்ச்சொலோ மறுபுலச் சொற்களோ சாற்றீர்"

என்ற சிவஞான முனிவர் கூற்றிலே விடுக்கலாமே யன்றி யான் மீண்டும் புகலப் புகுவது நாழியைக் கொண்டு ஆழியை முகத்தல் போலாம்.

இனி இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த மொழியின் வரலாற்றையுங் காலத்தையு முணர்வதற்கு முன், மொழிப்பெயரின் பொருள் யாதென ஆராய்வாம்: பொதுவகையாகத் தமிழ் என்பதற்கு இனிமை யென்றே யனைவரும் பொருள் கூறு கின்றனர். இப்பொருள் பிற்காலத்திய நூற்களில் அதிகமாகப் பயிலும். ஓர் வனிதையின் அளகபாரத்தியல் கூறுமிடத்துத் "தமிழறியார் நெஞ்சம் போன்று" இருண்டிருந்த தென்பார். இஃது மிகவும் விநோதமா யிருப்பினும், ஆசிரியருடைய பாஷாபிமானம் நன்கெடுத்தோதுகின்றது. பழைய காப்பியங்களில் இப்பிரயோகஞ் சிந்தாமணி தவிர வேறெந்நூலினு முளதாகத் தோற்றவில்லை.

"தமிழ் தழிய சாயலவர்......எந்த" ‡. என்ற பாவுக்கு ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், 'இனிமை தழுவிய சாயலையுடையவர்......எந்த" என்று பொருள் வகுத்தார் எனவே தமிழ் என்னுஞ் சொற்கு இனிமையென்னும் பொருளுண்மை பெறப்படும். ஈண்டு இனிமையாவது யாழிசைக் கொப்ப இயற்கை யோசை யுடைமையாம்.

இனி மொழிநூலுடையார் வருமாறு கூறுப; "தமிழில் வல்லோசையும், மெல்லோசையும், இடைப்பட்ட வோசையுஞ் சிறந்திருத்தலின் அம்மூவினத்தார் தமிழாயிற்றென்க. (த-வல்லினம்; ம்-மெல்லினம்; ழ்-இடையினம்.) முதல் வல்லினமும், பின் மெல்லினமும், அதன்பின் இடையினமும் உண்டானமையின் அம்முறைமையும் அமையத் தமிழ் ஆயிற்றென்க. ......தமிழென்பது மூன்றெழுத்தால் விளங்குதலின், உலக மூன்று, சுடர் மூன்று, நிறம் மூன்று, தொழில் மூன்று, தமிழ் மூன்று, நூல் மூன்று, கால மூன்று முதலியன வெலலாங் கொள்க."

விநோதமே! தமிழ்ப் பெயர் அமைத்தோர் மொழி புகழ்வில் இனப் பாகு பாடு படுதல் இயல்பு. ஆனால், திரியங்கம் அமைத்துக் காட்டுவது அசம்பாவிதமெனவே கோடல் வேண்டும். (தொடரும்.)

து. தீனதயாளு.

தாயுமானவர் அடைந்த காலம்.

துன்மதி௵ சித்திரை௴ வெளியான "ஆனந்த போதினியின்" 379-வது பக்கத்தில் தாயுமான சுவாமிகளின் கால நிர்ணயத்தைப்பற்றி இராமநாதபுரத்திலுள்ள அவர் சமாதியில் இருக்கும் கல்வெட்டில் குறித்துள்ள விஷயத்தை சந்தாதாரர்களேனும் வேறு யாரேனும் வரைந்தனுப்பும்படி வேண்டிக் கொண்டோம், என்பது நேயர்க ளறிந்த விஷயமே.

முன்பு தைமாதம் பூரணையோடு விசாக நட்சத்திரம் வந்ததாகக்கூறுவது தவறு என்று ஜோதிடமறிந்தோர் காரணத்தோடு ஆக்ஷேபித் திருந்தனர். அதுவரையில் அது உண்மையே யாயினும் பாட்டு தப்பல்ல வென்றே யேற்படுகிறது. எவ்வாறெனில்:—

பூரணை யென்பதற்கு பௌர்ணமி என்ற ஒரு அர்த்தம்மட்டு மல்லவென்றும், பூர்வபக்ஷ அமரபக்ஷங்களில் வரும் பஞ்சமி, தசமி, பௌர்ணமாவாசி, அமாவாசை இவைகளுக்கெல்லாம் பூரணையென்று சாத்திரங்களில் கூறப்பட்டிருப்பதாகவும், ஆதலின் அமரபக்ஷ தசமி-விசாகநக்ஷத்திரத்திற்கு பூரணை விசாகம் என்று கூறலாமெனவும் நமது சந்தாநேயர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஆ. ரு. சுப்பிரமணிய அய்யர் அவர்கள் (சந்நிதிவீதி - திருக்காட்டுப்பள்ளி) தெரிவித்திருக்கிறார்.

இன்னும் முன்பு தைமாதம் பௌரணையில் விசாகம் வாராதென்று ஆக்ஷேபித்தவர்களில் ஒருவரான நண்பர் ம-ா-ாஸ்ரீ கா. செ. தருமலிங்க முதலியார் (குடியாத்தம) அவர்கள், பிறகு தாம நூலில் ஆராய்ச்சி செய்தபோது ஜோதிடக்களஞ்சியம் என்ற நூலின் 32-வது பக்கத்தில் மேற்

‡ சிந்தாமணி—சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம் 32.

கண்டவாறே பிரதமை, சஷ்டி, ஏகாதசி, நந்தைத திதி, திரிதிகை, அஷ்டமி, திரயோதசி, சதையத்திதி, பஞ்சமி, தசமி, உ வாபௌர்ணமி இவற்றிற்கெல்லாம் பூரணைத்திதி யென்று பெயர்கூறப்பட் டிருப்பதைக்கண்டு சந்தேகந் தெளிந்ததாகவும் வரைந்துள்ளார்.

ஆதலில் இங்கு சரமகவியில் பூரணைத்திதி என் பதற்கு தசமிதிதி என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும். பௌர்ணமியே உ ண்மையெனில் பூசநக்ஷத்திரமாக விருக்கவேண்டும். ஆனால் சுவாமிகளுக்கு எங்கும் குரு பூசை விசாகத்தில் நடப்பது பிரத்தியக்ஷம்.

இன்னொரு நண்பர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ நா. ஜம்புநாதன் அவர்க ள் (சுருட்டு கம்பெனி, பவானி) சித்திரைமாதம் இராமேசுரயாத்திரை சென்று திரும்பி வருகையில் இராமநாதபுரத்தில் தங்கியபோது தாயுமான சுவாமிகளின் சமாதியிருக்குமிடம் சென்று பார்த்ததில் - 1661ஆம் பி ப்ரவரி௴ 9வக்குச் சரியான சுபக்கிருதுஆம் தை௴ சோமவாரம் விசாகநக் த்திரத்தில் சுவாமிகள் பரிபூரண மடைந்ததாக வரையப்பட்டிருக்கிறதென்று தெரிவித்திருக்கிறார். ஆலயத்தின் தென்பாரிச மிருக்கும் சுவரிலும் அவ்வாறே வரையப்பட் டிருந்ததாம். பிப்ரவரி௴ தை௴ காலமேயாகும். இவ்விஷயங்களால், சாலிவாகன சகாப்தம் 1584, கலி 4763-சுபக்கிருதுஆம் தை௴ சோமவாரம், அமரபக்ஷம், தசமி, விசாக நக்ஷத்திரம் கூடியதினமே (1661ஆம் பிப்ரவரி௴ 9வ) தாயுமான சுவாமிகள் பரிபூரணமடைந்த காலம் என்று ஐயமறக் கொள்ளலாகும்.

மேற்கண்ட விஷயங்களை யறிவிக்க சிரமமெடுத்துக் கொண்ட நண்பர்களுக்குப் பெரிதும் நன்றி பாராட்டுகிறோம்.

பத்திரிகாசிரியர்.

இளைஞர் கல்வி.

(1) கல்வி அபிவிர்த்தியில் நவீனமாக அடிப்படையான சில தத்வங்கள மென்மேலும் நாகரீகம் அடைந்த தேசங்களில் பின் பற்றப் பட்டு வருகின்றன. எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்திற் குறியவை அவைகளில் மூன்றெனவே கூறலாம்.

(2) துன்ப முறுத்துவதே அறியாத இளைஞனிடத்தில் எல்லா ஜனங்களுக்கும் விசேஷ அபிமானமும், அன்பு மிகுந்த அனுதாபமும் உதித்து வளர்ந்தோங்கி வருகிறது. இதற்கிணங்க, அமெரிக்கா தேசத்து கல்வி நிபுணராகிய ஸ்டான்லிஹால் என்ற பெரியோனும் "இளம்பிராயம்" என்ற அறிய விஷயத்தில் விசேஷ ஊக்கம் காண்பித்திருக்கிறார். நம் முதியோர் வாக்கிற்கிணங்க, குழந்தையைத் தெய்வமெனவே கொண்டாடவேண்டியதற்கு சாஸ்திர ஆராய்ச்சி பூர்வமாகவும் தக்க சான்றுகள் கூறப்பட்டு வருகின்றன.

(3) மனிதன் மிருகத்தினது இனமோ எனச் சந்தேகிப்பதற்கு அனுகுணமாக தண்டப் பிரயோகந்தான் தக்க உபாயம் என்ற கொள்கையே மாறுபாடு அடைந்தாய் விட்டது. அதற்குப் பதிலாக ஸ்வாதந்தர்யமும்,

லவய நிர்ணயமுமே தகுந்த மார்க்கமென்று பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இதனாற்றான் ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலும் கொடிய தண்டனைகள் எடுபட்டுப் போய்விட்டன. மேலும் குரு சிஷ்ய சம்பந்தம் பயத்தினால் மாத்திரம் நிலைநிற்கற் பாலதில்லை என்பதும், அன்பே அதற்கு ஆதாரம் என்ற நம்பிக்கையும் மென்மேலும் ஊர்ச்சித மாய்க்கொண்டு வருகின்றன.

(4) இந்நூற்றாண்டில் கல்வியின் அவசியத்தைப் பற்றி எழுதுவது மிகையாகும். எம்மதத்தினராயினும் சரி, எத்தேசத்தினராயினும் சரி, தமது பாலர்களுக்குக் கல்வி புகட்ட வேண்டுமென்ற அவசியம் நன்றாய் அறிந்தவர்களே. இதற்கு அனுசரணையாக ஆரம்பக் கல்வி கட்டாயமாயும், இலவசமாயும் எல்லாத் தேசங்களிலும் ஏற்பாடாய் வருகிறது. இவ்வுலகின் போக்கை உற்றுநோக்கு மிடத்து கல்வி புகட்டப்படாத பாலன் இனி இருப்பது அரிது என்பது வெளிப்படையாய்த் தெரிகிறது.

(5) இது நிற்க, இளைஞர் கல்வி எவ்வழிகளில் சீர்திருத்தம் அடையக்கூடும் என்பதை மட்டில் சற்று ஆராய்வோம். நவீன மார்க்கத்திலோ வஸ்துவின் மூலமாகவே படிப்பு சொல்லப்படவேண்டும் என்ற கொள்கை பின்பற்றப் பட்டுவருகிறது. ஏனெனில், இளம் பிள்ளைகளது மூளைக்கு அதிகமான சிரமம் கொடுப்பது, நன்றாய்ப் பருவமடைந்து புத்தி விசாலமாகிறதற்கு இடையூறென்று சாஸ்திர ஆராய்ச்சியால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் எவ்வளவு நேரம் இம்மாதிரி போதனாமுறை அனுசரித்து வந்தபோதிலும், கடைசியாக அந்தப் பாடத்தின் முக்கிய விஷயத்தை மனனம் செய்தாக வேண்டியே இருக்கிறது. நமது முன்னோர்களோ விசேஷ குருபக்தியுடன் மனன சக்தியை விர்த்தி பண்ணி கைவல்ய பதவி யடையும் வரையில் சித்தி யடைந்து வந்தவர்கள். $1 + 1 = 2$ என்பதைப் போதிப்பதற்கு 30 நிமிஷ நேரமெடுத்து நேர் வழியில் (Direct Method) புகட்டுவதுதான் சிரேஷ்டமான வழி யென்றும், இதற்கு முன்னமே இருந்த முறை தப்பென்றும் சொல்வது பொருந்தாது. அரிய நுட்பமான விஷயங்களில் மட்டும் உபகரணங்களால் போதித்துப் புகட்ட வேண்டும் என்பதுதான் நிலை நிற்கக் கூடிய கொள்கை.

(6) கல்வி இலாகாவிலும் இப்பாலர் கல்வியில் விசேஷ சிரத்தை செலுத்தப்பட்டு வருவதால், இனிப் பெற்றோர் தமது கடமையையே சரிவரச் செய்ய வேண்டும். சில கிராமங்களில் குடியானவர்கள் தங்கள் சிறுவர்களை சம்பாதிப்பதில் ஆத்திரப்பட்டு, கூலி வேலைக்காக 7, 8 வயதிலேயே அனுப்புகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதினால் விவசாயத்தில் அபிவிர்த்தி யடைவதற்கு வேண்டிய ஆரம்பக் கல்விகூட குந்தக மடைகிறது. இது விசனிக்கத்தக்க விஷயங்களில் ஒன்று.

(7) கல்வியில் மாத்திரம் சிரத்தை எடுத்து (சித்திர மெழுதுவோன் சுவரைக் கவனிப்பது போல்) தேகசுகத்தைக் கவனிக்காமலிருப்பது சரியா? இதை யொட்டியே மேனாடுகளில்விசேஷமாகவும், நம் இந்தியாவில் சுமார் மூன்று வருஷங்களாகவும், கல்லூரி மாணவர்களுக்கு வைத்திய பரிசிலனம் அவசியம் என்று அங்கீகாரமாகி விட்டது. நமது ஆகாரத்தின் புஷ்டிக் குறைவினாலோ, நம் இளைஞரது பலக் குறைவாலோ,

வெகு சீக்கிரமே 3, 9 பிராயங்களில் வெளியூர்களிலுள்ள சாப்பாட்டு
விடுதிகளுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்புவதால் விளைகிற தேக சௌக்கியக்
குறைவாலோ, பெற்றோரை விட்டுப் பிரிவதால் மாணவர்களுக்கு நன்
னடக்கையில் நேருகிற சிரத்தைக் குறைவினாலோ, பிள்ளைகள் மண்
ணெண்ணெய் விளக்குகளில் காலந் தப்பி வாசித்தலால் சம்பவிக்கிற பல
ஹீனத்தாலோ, நமது சர்வ கலாசாலை அங்கத்தார் ஒரே ஒரு வருஷாந்
திரப் பரீக்ஷை ஏற்படுத்தியதினின்று இறுதி ஒருமாதம் மாத்திரம் மாணாக்
கர்கள் அதிகமாயும் ஒழுங்கீனமாயும் படிக்கிற காரணத்தாலோ, அல்லது
நமது நவீனக் கல்வியிலுள்ள கடவுள் விஷயக் குறைவினாலோ, இவற்றில்
சிலவாலோ, கடைசியில் வைத்தியர்களது தேவை விர்த்தியாய்க் கொண்
டே வருகிறது. பல காரணங்களால் விளையக்கூடிய ஒரு தீங்கிற்கு பல
முறைகளாய் உபாயம் தேடவேண்டிய நியாயத்தை ஒட்டி, பெற்றோர்
முயற்சியாலும், தேர்ச்சி யடைந்த வைத்தியர்களாலும், அவசியமான
வைத்திய துண்டுப் பிரசுரங்களாலும், நன்மை விளையக்கூடும்.

(8) எவ்வாறு நோக்கினும் "இளமையிற் கல்" என்ற முதியோர்
வார்த்தை அங்கீகார மடையவேண்டிய அவசியம் நன்கு புலப்படுகிறது.
பொது அபிவிர்த்திக்கும், பாசாம்பி ராஜ்யத்திற்கும், கல்வியினது மேன்
மையை அறியாதவரும் இந்நூற்றாண்டில் இருக்க முடியுமா?

K. R. ரும்பத்ர சாஸ்திரி.
B. A. (Hons.) M. R. A. S.,
ஸப் அஸிஸ்டெண்ட் இன்ஸ்பெக்டர், தர்மபுரி (சேலம்).

குறிப்பு:—நமது மாணவர்களின் பலக் குறைவிற்குக் காரணம், கல்வி
யாளராகிய நமது நண்பர் மேலே 7-வது பத்தியில் கூறிய விஷயங்களில்
பெரும்பாலானவைகளும் என்று கூறலாம். இளவயதிலேயே மேல்நாட்
டார் தங்கள் மக்களை போர்டிங்கு பாடசாலைகளுக்கு - வெகு தூரத்தி
லுள்ள இடங்களுக்கும் - அனுப்பி விடுகிறார்கள். அங்கு கொடுக்க வேண்
டிய கட்டணத்தை யளித்துவிட்டால், பிள்ளைகளுக்கு உண்டி முதலிய
யாவும் அங்கேயே யளிக்கப்படுகின்றன. அங்கு அவர்களுக்கு காலந் தவ
றாமல் கிரமப்படி உண்டி சிற்றுண்டி யளித்தல், ஸ்நானம் செய்துவைத்
தல், தேகப்பயிற்சி செய்வித்தல் முதலிய யாவும் மிக்க சாக்கிரதையாக
வும், ஒழுங்காகவும் கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளுக்கென்று மேல்
பார்வைக்குப் பிரத்தியேக ஆள் ஏற்படுத்தப்பட் டிருக்கிறான். அவர்களு
டைய நடவடிக்கையும் மிக்க ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்கப்படுகிறது.
உண்டி முதலியவை சுத்தமாகவும் தேகாரோக்கியத்திற்குத் தக்கவையாக
வும் இருக்கின்றனவாவென்று கவனிக்கப் படுகின்றன.

நம் நாட்டில் வெளியூர்களிலிருந்து இராஜதானி நகருக்குக் கல்வி
கற்க வரும் பிள்ளைகள் தங்கள் பிரியப்படி ஏதோ ஒரு ஹோட்டலில்
போஜனம் செய்கிறார்கள். சில பாடசாலைகளில் போஜன சாலைகள் சமீப
காலத்தில் ஏற்பாடாகி யிருக்கின்றன ஆயினும் அவை குழந்தைப் பருவத்தி
லேயே தவழ்ந்துகொண் டிருக்கின்றன. நமது மாணவர்கள் தங்கள் பெற்

ளுரின் போஷணையை யிழந்துவிட் டிருப்பதால் பலவித அசௌகரியங்களை யனுபவிக்க நேர்கிறது. இதோடு அவர்களுக்கு மேல்பார்வையாவது கண்டிப்போராவது அடியோடில்லை. பாலியவயதில் குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக் கைக்கொள்ளும் மனோவல்லமை யில்லாததால், அவர்கள் மனப்பிரியப்படி நடக்கத் தொடங்குகிறார்கள். கெட்ட பழக்கங்களில் சுலபமாய் இறங்குகிறார்கள். இச்சென்னையிலுள்ள மாணவரில் பெரும் பாலார் விகாரெட் பிடிப்பதும், அடிக்கடி நாடகங்களுக்குச் செல்வதும், அன்னிய ஆசாரங்களைப் பின்பற்றுவதும் யாவரும் பிரத்தியட்சத்தில் காணலாம். இவர்கள் வாசிப்பில் கடவுளைப்பற்றிய விஷயமே தடவிப்பார்த்தாலும் கிடையாது. "அடே! காலை மாலை அனுஷ்டானம் செய் - நெற்றியில் என் விபூதி - திருமண் அணியவில்லை? இன்று கிருத்திகை, மாலை ஆலயத்திற்குச் சென்று சுவாமி தரிசனம் செய்துவிட்டு வருவதுதானே" என்று இவர்களுக்குப் புத்தி கூறுகிறவர்களாவது, தகாத காரியங்களை யிவர்கள் செய்யும் போது கண்டிக்கிறவர்களாவது, "நாம் தீபம்வைத்து நெடுநேரம் வெளியில் திரிந்துவிட்டுச் சென்றால், அப்பா வைவார் என்று அஞ்சி நடக்கவேண்டிய அவசியமாவது, ஒன்றுமே கிடையாது.

பாடசாலையில் உபாத்திமாரோ ஹிந்துக்களா யிருந்தாலும் பாடபுத்தகத்தி லிருக்கிற விஷயம் தவிர, இவர்களுடைய நன்மைக்குரிய வேறு எவ்விஷயத்தைப் பற்றியும் கேட்பதேயில்லை. கடைசியில் இவர்களுக்கு ஈசுர சிந்தனை வெகுதூரமாய் விடுவதோடு, நமது மதவிஷயத்தைப்பற்றிய நாட்டமே யில்லாமற் போகிறது. பிற்காலத்தில் இவர்கள் பாபபுண்ணியம், நீதி யநீதி பாராமல் பணம் சம்பாதிப்பதும், உலகபோகங்களை யனுபவிப்பதுமே தொழிலாகக் கொண்டு, உலகாயதனுக்கு உறவினர்களாகிறார்கள் என்பது அதிசயமுமல்ல, எதிர்பார்க்காத விஷயமுமல்ல. இவர்கள் குடும்பங்களில் நமது மதவுணர்ச்சி யடியோடழியாவண்ணம் பாதுகாப்போர் நமது மாதரசிகளாகிய சகோதரிகளே யாவர். இக்கொடுஞ் சாபம் நம் புண்ணிய பூமியை விட்டொழியும்படி பாரதமாதா எப்போ தருள் பாலிப்பாளோ அறியோம். நம் நாட்டாரில் இக்குறையை நீக்கச் செல்வாக்குடைய அறிவாளிகள் இதில் கவனம் செலுத்தாதிருப்பது மிக்க விசனிக்கத்தக்க விஷயமே. ஆரம்பக் கல்வியில் இதற்குத் தக்க எற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுடைய தன்றோ! ஆண்டவர் அவர்கள் மனம் திரும்பச் செய்யவேண்டுமாய்ப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

பத்திரிகாசிரியர்.

இல்லறம்—மறு உலகம்

இந்தப் பேரண்டத்தின் வடகோடி சூரியனுக்கு அதிக சமீபத்தி லிருக்கின்றது. ஆதலால் அவ்விடத்தில் தாங்கமுடியாத உஷ்ணமாயிருக்கும். அவ்விடத்தில் சூரியபிரகாசம் வில்வடிவாக அவ்வண்டத்தின் பதினறில் ஒருபங்கை மூடிக்கொண்டிருக்கும். அவ்விடத்தின் கீழுள்ள அண்டங்களில் எப்போதும் தீமயமாகவே யிருக்கும். அவற்றையே நரகமாக

மென்று கூறுவது. அங்குசெல்லும் ஜீவாத்மாக்கள் படும் துன்பத்துக்கு அளவேயில்லை. தெற்கே செல்லச் செல்ல உஷ்ணம் சற்றுக் குறைந்திருக்கும். ஆயினும் அவ்விடத்தின் கீழுள்ள சிற்றண்டங்களில் புழுக்கமிகுதியா யிருப்பதால் தேள், நண்டுவாய்க்காலி, சரமண்டலி முதலிய துஷ்ட ஜந்துக்களும், அவ்வண்டங்களுக்குரிய வேறு பலவிஷ ஜந்துக்களும் ஜனிக்கும். தென்கோடியில் பதினாறுவது பாகத்தில் உஷ்ணம் அதிகக்குறைவாக இருப்பதனால் அவ்விடத்தில் தேவர்களும் அசுரர்களும் வசிப்பார்கள். இவர்களே எமதூதர்கள் என்னப்படுவார்கள். இவ்விடத்தில் எமதர்மராஜ னுலகமும், பிதிர்லோகமு மிருக்கின்றன. இவ்வுலகம் தெய்வத்தன்மை யுள்ளதாதலால் புண்ணிய லோகத்தைப்போலவே கருதப்படும். சில புண்ணியாத்மாக்கள் தங்கள் புண்ணிய வசத்தால் அவ்விடம் சென்று சுகமனுபவிப்பார்கள்.

" எமனுலகத்தில் ஒரு சபையுள்ளது. விசுவகர்மாவினாற் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. நூறுயோஜனை யகல நீளமுள்ளது. ஒளிமயமானது. நினைத்த உருவமெடுக்கக் கூடியது. சீதோஷ்ணங்கள் சமமாயிருப்பது. அவ்விடத்தில் பசி, தாகம், மூப்பு, துக்கம், வெறுப்பு, களைப்பு முதலியன இடையா. தேவர்களும் மனிதர்களும் அனுபவிக்கத் தக்க போகங்களெல்லாம் அவ்விடத்தி லிருக்கின்றன. தெவிட்டாத பட்சணம், போஜனம், லேகியங்களு முண்டு. நினைத்தவற்றைக் கொடுக்கும் விருட்சங்கள், தண்ணீர், வெந்நீர் எல்லாமும் அங்கே யிருக்கின்றன. புண்ணியம் செய்த இராஜரிஷிகளும், பிரமரிஷிகளும் எமனைச் சேவித்துக்கொண் டங்கே வசிக்கிறார்கள். யயாதி, நகுஷன், பூரு, மாந்தாதா, ஸோமகன், நிருகன், திரஸதஸ்யு, கிருதவீரியன், சுருதசிருவன், அரிஷ்டநேமி, சித்ரன், கிருதவேகன், கிருதி, நிமி, பிரதர்த்தனன், சிபி, மத்ஸியன், பிருகத்ரதன், கார்த்தவீரியார்ஜுனன், பரதன், சரதன், சுரதன், அநலன், திவோதாஸன், அம்பரீஷன், பகீரதன், வசுமனன், இந்திரத்யும்னன், கூபன், திலீபன், உசீநரன், சர்யாதி, சரபன், வேனன், இன்னம் அநேக இராஜரிஷிகளும், அங்கே வசிக்கின்றார்கள். அகஸ்தியர், மதங்கர், காமர், மிருத்தியு, பேனபர்கள், ஊஷ்மபர்கள், ஸுதாவந்தர்கள், பர்ஹிஷதர்கள், முதலான பிதிர்த்தேவர்களும், எமனைச் சேவித்துக்கொண்டு அங்கே வசிக்கின்றார்கள். தக்ஷிணாயனத்தில் மரண மடைந்தவர்கள், நியமந் தவறாதவர்களும், பொய் சொல்லாதவர்களும், சாந்தருமான சந்நியாசிகளும், கந்தர்வர்களும், அப்ஸரஸ்களும் அங்கேபோய் வருகிறார்கள். எப்போதும் அவ்விடத்தில் ஆட்டமும் பாட்டும் சிரிப்பும் விளையாட்டு மாகவேயிருக்கும். நூறு லட்சம் பேர்கள் எமனையு பாசித்துக்கொண்டு அவ்விடத்தில் வசிக்கிறார்கள். எமதர்மராஜன் பாசமும் சூலமுந் தரித்துக்கொண்டு பிரசன்னமான முகத்துடன் புண்ணியாத்மாக்களை யுபசரித்துக் கொண்டும், கோரமான பயங்கரசொரூபத்துடன் பாபிகளைத் தண்டித்துக் கொண்டும் தமது அரசை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார் " என்று பாரதம் முதலிய நூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

(தொடரும்.)

சிவானந்த ஸாகர யோகீஸ்வரர்.

மாணவர்களுக்குச் சில போதனைகள்.

மாணவர்களாகிய நண்பர்களே! பிற்காலத்தில் நம் தாய்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு உங்களுடையதாகவே யிருக்கிறது. பாரதமாதா உங்கள் தேசப்பற்றையும், மதப் பற்றையும், தேசபக்தியையும், வைராக்கியம் பொருந்திய ஊக்கத்தையுமே மிக்க ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறாள்.

ஆதலின் நமது "ஆனந்தனுடைய" ஏழாவதாண்டின் ஆரம்பமாகிய இம்மதியில், இக்காலத்திற்குத் தக்கவையும் அவசிய மானவைகளுமாகிய சில போதனைகளை யுங்களுக்குப் புகட்ட ஆவல் கொண்டோம். நாம்கூறுபவை ஆன்றோர் கருத்துகளும், உங்கள் முன்னேற்றத்திற்கும், நம் தாய் நாட்டின் க்ஷேமத்திற்கும் அவசியமானவைகளுமே யாதலின், "இவனென்ன நம் போன்ற சிடன் தானே" என்று கருதி இப்போதனைகளை யலட்சியம் செய்யாமல் கருத்தில் வைத்து அவற்றின்படி நடக்க முயல்வீர்களென்று பூரணமாக நம்புகிறோம். மாணவ நண்பர்களே!

1. தினந்தோறும் காலையில் துயிலெழும் போதும், இரவு நித்திரைக்கு முன்னும் கடவுளை நமது ஆசாரப்படித் தொழ மறவாதீர்கள்.

2. தாய் தந்தையரிடத்தும் ஆசானிடத்தும் மனப்பூர்வமான பக்தி விசுவாசம் வையுங்கள்.

3. கல்விகற்பது வயிறு வளர்க்கமட்டுமே என்று கருதாதீர்கள். அறிவை விசாலிக்கச் செய்து பரம்பொருளை யறிவதே கல்வியாலடையத் தக்க பயனாகும்.

4. தாய்ப்பாஷையில் பிரத்தியேக அன்பும் சிரத்தையும் வையுங்கள். தாய்ப்பாஷையிலுள்ள நம் முன்னோர் நூல்களை எவ்வாற்றானும் கற்க முயலுங்கள். வேறு எக்கல்வியைக் கற்றாலும் கற்காவிடினும் இக்கல்வியைக் கட்டாயக் கடமையாகக் கருதுங்கள்.

நண்பர்களே! இப்போது ஆங்கில பாஷையில் நீங்கள் கற்கும் கல்வி துரைத்தனத்தாருக்குச் சாதகமாகிய அவர்கள் சேவகத்தைச் செய்யும் சக்தியை மட்டுமே யுங்களுக் குண்டாக்கும். நமக்கு உயிரினும் சிறந்த தெய்வபக்தியையாவது, மெய்ஞ்ஞானத்தையாவது, தேசபக்தி, மதப் பற்று இவற்றையாவது ஒருபோதும் அளிக்காது. இவை யின்றேல் நாம் மிருகங்கள், அல்லது நடைப் பிணங்களுக்கே சமமாவோம். ஆகையால் தாய்ப் பாஷையிலும் நம் முன்னோர் நூல்களிலும் பிரத்தியேக அன்பு வைக்க மறவாதீர்கள்.

5. நவீன நாகரீக மயக்கில் சிக்காதிருக்க விசேஷ எச்சரிக்கை யெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கண்மூடித் தனமாக அன்னிய ஆசாரங்களைப் பின் பற்றுவது ஒருபோதும் சீர்திருத்த மாகுமென்று எண்ணாதீர்கள். வாலிப வயதில் உங்கள் மனம் வெளிப்பகட்டில் மயங்கிவிடுவது சுபாவம். சற்று சிந்தித்துப் பார்ப்பீர்களாயின் அதனாலுண்டாகும் தீமைகள் எப்படியும் விளங்கிவிடும். கண்மூடித்தனமாக இத்தகைய நாகரீக முறைகளைப் பின் பற்றுவதால் காண்போர் ஏளனம் செய்து நகைக்கக்கூடிய வேலைகளை யெல்லாம்நம்மவர் செய்கின்றனர். ஒரு திருட்டார்ந்தம் கூறுகிறோம்:

கையொப்பம் வைக்கும்போது, ஒன்று முழுதும் தாய்ப்பாஷையிலாவது எழுதவேண்டும், அல்லது, ஆங்கிலத்தில் எழுத அசிவயம் நேர்ந்தால் முழுமையும் அப் பாஷையிலாவது எழுதிவிடவேண்டும். கி. மு. வரதராசு என்ற பெயரை ஆங்கிலத்தில் வரைவதாயின் K. M. Varadaraju என்று வரையவேண்டும்; அதைவிட்டு K. M. வரதராசு என்று தலையெழுத்துகளை மட்டும் ஆங்கிலத்தில் எழுதுவதே வெட்கக்கேடான விஷயம்; அந்த இரண்டெழுத்துகளை அன்னியபாஷையில் எழுதுவதுபெரிய கௌரவம் என்று கருதுகிறார்கள்போலும். உலகில் வேறெந்த நாட்டாரும் தங்கள் தாய்ப்பாஷையை யவ்வாறு அவலட்சணப் படுத்துவதில்லையெனின், அப்படி எழுதுவது அகௌரவமென்றே நன்கு விளங்கும். அந்தோ! இன்னும் அதைவிட்டு அதிக மேலான சீர்திருத்தத்தோடு சிலர் எழுதுகிறார்கள். அதாவது. "கே. யம். வரதாசு" என்று தலையெழுத்துகளைத் தமிழ் எழுத்தால், ஆனால் ஆங்கில எழுத்துகளின் உச்சரிப்பைக் கொடுக்கும் வண்ணம் எழுதுகிறார்கள். அந்தோ! இதுதானா நாகரீக சீர்திருத்தம்? இது மானக்கேடன்றோ? நமது பூரணமான தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தாய்ப் பாஷைக்கு இதைவிட நாம் செய்யத்தக்க அகௌரவம் வேறென்ன விருக்கிறது?

நண்பர்களே! இத்தகைய அநாசார வழிகளைப் பின் பற்றாதீர்கள். அப்படிச் செய்வோரைக் கண்டித்து நல்லறி வூட்டுங்கள். இது தமிழ்த் தெய்வத்திற்கு நீங்கள் செய்யும் பெரும் புண்ணியத் தொண்டாகும். உடை யணிதல் முதலிய விஷயங்களில் நாம் நமது முன்னோர் ஆசாரத்தை விட்டு அந்நிய ஆசாரத்தைப் பின்பற்றுவது பின்னால் நமக்கும், நம் தாய் நாட்டிற்கும் பெருந் தீங்கை விளைவிக்குமென்று சத்தியமாக நம்புங்கள். ஒரு நாளைக்கு நாம் உடுக்கும் சாதாரண உடைக்கே மேல்நாடுகளை யெதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிடும். இப்போது கண்மூடித்தனமாக நடந்துகொண்டு அப்போது துக்கப்படுவதில் பயனென்னை? அப்போது யாவரும் நம்மைக் கண்டு நகைக்க நேரிடும். ஒரு காலத்தில் இங்கிலாந்தில் அந்நியநாட்டுத் துணிகளைக் கட்டலாகாது என்ற கட்டளையை மீறி நடந்த ஒரு மாது, நம் நாட்டு டெக்கா மஸ்லினால் கவுன் தைத்து அணிந்ததற்கர்க லண்டன் நகர சங்கத்தாரால் 20 பவுன் அபராதம் விதிக்கப் பெற்றாள். இத்தகைய தேசாபிமானத்தில் நாம் மேல்நாட்டாரைப் பின்பற்றினாலன்றோ நாம் ஆண்பிள்ளைகள், அறிவாளிகள் எனப் படுவோம். நண்பர்களே! இம்மொழிகளை யலட்சியம் செய்யாதீர்கள். உங்களில் சூக்கும அறிவுடையோர்க்கு நாம் மொழிவதன் உண்மை யிப்போதே புலப்படலாகும். ஏனையோர்க்கும் உலக விஷயங்களின் உணர்ச்சி கொஞ்சம் உண்டாகும்போது இவ்வுண்மை புலப்படாமற் போகாது.

அன்பார்ந்த நமது நண்பர்களே! மேற்கூறிய விஷயங்களை கவனத்தோடு பன்முறை வாசித்து மனதில் வையுங்கள். ஏககாலத்தில் அதிகமாகக் கூறின் உங்கள் மனதிற் றங்குவது கஷ்டமெனக் கருதி இச்சமயம் இம்மட்டோடு நிறுத்துகிறோம். கருணையே யுருவாகிய பரம்பொருள் உங்களுக்கு நல்லாசி புரியப் பிரார்த்திக்கிறோம். (தொடரும்)

சீடன்.

மாதர் நெறிகள்.

நம் தாய்நாட்டுச் சகோதரிகளே! நமது "ஆனந்தனுடைய" எழாவது வருட ஆரம்பத்தில் உங்கள் நன்மையையும் தாய் நாட்டின் க்ஷேமத்தையும் கருதிச் சில முக்கியமான விஷயங்களை யுங்களுக்குக் கூற விரும்புகிறோம். அவற்றைக் கருத்தில் வைத்து நடந்து கொள்வீர்களென்று நம்புகிறோம்.

கற்பரசிகளின் வழிவந்த உங்களுக்குக் கணவனையே கடவுளாகக் கருதும் குணம் இயற்கையிலேயே யமைந்துள்ள தாதலின், அதைப்பற்றி உங்களுக்கு வற்புறுத்திக் கூறவேண்டிய அவசியமின்றாம். ஆனால் இக்காலத்தில் புது நாகரீகமென்ற பேய் உங்களை மயக்கத் தொடங்கி யிருப்பதால் சில விஷயங்களைப்பற்றி யுங்களுக்குக் கூறவேண்டிய தவசியமாயிருக்கிறது.

சகோதரிகளே! தயவுவைத்து கீழ்க்கண்ட விஷயங்களைக் கவனமாய் வாசித்து மனதில் வைத்து நடவுங்கள்:—

1. நமது முன்னோரது ஆசாரங்களை யலட்சியம் செய்யாதீர்கள். கண்மூடித்தனமாக அநாவசியமாய் அன்னியர் ஆசாரங்களைப் பின் பற்றாதீர்கள்.

2. காலையில் கணவனுக்குமுன் துயிலெழுந்து தேக சுத்தம் செய்துக்கொண்டு நெற்றியில் குங்குமமோ, விபூதியோ, திருமண்ணோ, அவரவர் ஆசாரப்படி ஒன்றை யணிந்து கடவுளைக் கொஞ்ச நேரமாவது துதித்துவிட்டுப் பிறகு வீட்டு வேலையைக் கவனியுங்கள். மாலை தீபம் ஏற்றி அதைத் துதித்து வணங்குங்கள்.

3. மஞ்சளையும் குங்குமத்தையும் அலட்சியமாய் எண்ணினீர்களோ இலட்சுமி யுங்களை விட்டு விலகுவாள் என்பது நிச்சயம். அவற்றை விட்டுவிட்டு நாகரீகம் என்று வீண் மயக்கங்கொண்டு அன்னியரைப் போல் வேடமணிவது அகௌரவமே யன்றி ஒரு போதும் நாகரீகமுமாகாது, அது நன்மையையும் அளிக்காது.

4. நமது புண்ணிய நாடாகிய பாரத பூமியில் மதத்தையும், மதாசாரத்தையும் காப்பாற்றும் வீரர்கள் மாதரசிகளாகிய நீங்களேயென்று கீர்த்தி பெற்றிருக்கிறீர்கள். சகோதரிகளே! உலகில் எந்த நாட்டு மாதர்க்கும் இக்கௌரவப் பட்டம் கிடையாது. அந்தோ! இப்போது வீண் மயக்கங் கொண்டு அன்னிய ஆசாரங்களைப் பின்பற்றி அக்கீர்த்தியை யிழந்து விடாதீர்கள்.

5. உங்கள் மக்களை அன்னிய மதம் போதிக்கப்படும் பாடசாலைகளுக் கனுப்பாதீர்கள். அன்னிய ஆசாரங்களில் அவர்களைப் பழக்காதீர்கள். அப்படிச் செய்தால் அவர்களுக்குப் பெருந்தீங்கிழைத்தவர்க ளாவீர்கள். அது மட்டுமல்ல; நமது முன்னோரின் கோபத்திற் காளாவீர்கள்.

அன்னிய ஆசாரப்படி நம்மக்களுக்கு உடை முதலிய வணிவித்து அலங்காரம் செய்வதை யடியோடு நீக்குங்கள். அது அழகென்று கருதுவது நல்ல ஜாதி நாகம் கண்ணுக்கு அழகாகத் தோன்றுவதைக்கண்டு அதற்கு முத்தமளிப்பது போன்றதே யாகும். அது ஒருபோதும் அழகாகாது.

ஒருவர்கள்தானே! பிறகு வயதுவந்தால் சரியாய் நடந்து கொள்வார்கள் என்று இப்போது அலட்சியம் செய்யாதீர்கள். "தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாட்டு மட்டும்" என்பதுபோல் இப்போது நாம் எந்த வழியில் அவர்களைப் பழக்குகிறோமோ அவ்வழியே அவர்கள் மனதில் வேரூன்றிவிடும்.

6. உங்கள் மக்களுக்கு வீட்டில் நமதுமதம், ஆசாரங்கள், இவற்றைப் பற்றி போதியுங்கள். தினம் கடவுள் பூசை செய்யும்படி பழக்குங்கள். வெளிப் பழக்கத்தால் அவர்கள் அன்னிய ஆசாரத்தில் பிரவேசித்தால் உடனே கண்டித்து அதை விட்டுவிடும்படி செய்யுங்கள். கேவலம் வயிற்றுப் படிப்பை யவர்களுக்குக் கற்பித்துக் கொடுப்பதாலேயே அவர்களுக்கு பெரிய நன்மை செய்து விட்டதாகக் கருதிவிடாதீர்கள். மதாசாரங்களில் நம்மக்கள் சீர்கேடுற்றால் பிறகு ஒருபோதும் க்ஷேமப்பட மாட்டார்கள்.

அன்னிய ஆசாரமாய் மேல்வேட மணிவதில் என்ன கெடுதி வந்து விடும் என்று கருதாதீர்கள். "தீயாரைக் காண்பது வுந் தீதே" என்று என் கூறப்பட்டது. வெளிவேடமாகிய ஆசாரம் பிறகு மனதிலும் படியும்.

சகோதரன் (தொடரும்.)

தபால் கொள்ளைக் காரர்கள்.

(துன்மதிஸு ஆனிமீ சஞ்சிகையின் 474-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

அம்பலவாணன் சற்றும் அஞ்சாது கயற்றை யெடுத்துக் கொண்டு அம்மரத்தின்மேல் ஏறி அறையை நோக்கிச் சாய்ந்து செல்லும் அக்கிளையின் நுனிக்குச் சென்றான். அக்கன்னிகை அங்கு ஆயத்தமாய் நின்று கொண்டு இவன் செய்யும் முயற்சிகளைப் பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறாள். சாளரத்திற்கும் இப்போதிவன் இருக்கு மிடத்திற்கும் சுமார் ஐந்து அடி தூரமே யிருக்கும்.

அக்கன்னிகை யிவனைக் கண்டதே குயில் போன்ற குரலோடு, "பெருந்தன்மையுள்ள அய்யா! என் உயிருள்ள மட்டும் என் நன்றியை மறக்க மாட்டேன். உமக்கும் பெரும் புண்ணியம். ஏனெனில், தாங்கள் இப்போது செய்யும் உதவி ஒரு பெரிய அக்கிரமத்தைத் தடுத்து தாய் தந்தையில்லாத ஒரு அனாதைப் பெண்ணை பெரிய ஆபத்திலிருந்து மீட்டதாகும்" என்றாள்.

அம்பலவாணன்.—"அதைப்பற்றி ஒன்றுமே கூறவேண்டாம். அக்கிரமத்தைத் தடுக்க வேண்டியதும், ஆபத்தில் சிக்கியிருப்போரைக் காப்பாற்ற வேண்டியதும் எல்லா மனிதர்களுக்கும் கடமையாகும் என்று கூறுவதற்குள் அக்கன்னிகை "அய்யா என்னைக் கொண்டுபோய் நவீன புரியிலிருக்கும் என் இரட்சகர்களிடம் விட்டு விட்டால் தங்களுக்கு நல்ல பரிசளிக்காது போகமாட்டார்கள்..." என்றாள்.

அம்பலவாணன்—"அதைப்பற்றி யொன்றும் கூறவேண்டாம்; நான் எவ்விதப் பிரதிபலனையும் கருதி யுனக்கு உதவிசெய்ய வரவில்லை. இந்தச் சாமிநாதன் என்ன கருத்தோடு உன்னைக் களவாடி இங்கு கொண்டுவந்து வைத்திருக்கிறான் என்பதை யறியவே ஆவலுள்ளவனா யிருக்கிறேன்" என்றான்.

அக்கன்னிகை.—எனக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. ஆனால் இந்த வீட்டுக் காரன் இதில் எம்மாதிரியோ சம்பந்தப்பட் டிருக்கிறா னென்று மட்டும் தெரிகிறது. ஆனால் என்னைக் களவாடிவந்தவன் வேறொரு தடித்த மனிதன். அவன்பெயர் இரங்கநாதன். அவன் என் தந்தை யென்றான். என் தந்தையும் தாயும இருவரும் இறந்துபோனார்கள். எனக்கு நன்றாய்க் கவன மிருக்கிறது.

அம்ப.—உன் தந்தையென்று கூறுபவன் உன்னைக் களவாடிவருவானேன்?

கன்னி.—நான் அவன்கூட வசிக்கமாட்டேன் என்பதனால்.

அம்ப.—அப்படித் தந்தையா யிருப்பது உண்மையாயின், உன்னைக் கள வாடி இங்கு இத்துஷ்டன் வீட்டில் கொண்டுவந்து சிறையில் வைக்க வேண்டியதேன்?

கன்னி.—"எனக்குத் தெரியவில்லை. அம்மனிதன் நேற்று இங்குவந்து இந்த வீட்டுககார மனிதனை நான் மணம் செய்து கொள்ள வேண் டும் என்று கூறினான்" என்றாள்.

இதைக் கேட்டதே என்ன காரணத்தாலோ அம்பலவாணனுடைய மனம் பதைத்துக் கோபம் பொங்கியது. யாவற்றையும் அடக்கிக்கொ ண்டு, "இந்த வீட்டுக்காரனை மணம்புரிய உனக்குச் சம்மதந்தானோ?" என்றான். அக்கன்னிகை யுடனே சற்றும் தடுமாற்றமாவது யோசனை யாவது இல்லாமல், "எனக்கா? அவனை மணம்புரிய இஷ்டமா? என்ன காரணத்தாலோ அவனும் அந்த இரங்கநாதன் என்பவனும இருவரும் என் ஜன்மவிரோதிகள் என்று என் மனதிலிருந்து யாரோ கூறிக்கொண் டே யிருப்பதாய்த் தெரிகிறது. அவனை மணம் புரிவதைவிடத் தற் கொலைசெய்து கொள்வேன்" என்றாள்.

அதைக் கேட்டதே அம்பலவாணன் மனம் வெனு குளிர்ச்சியடைந் தது. சற்றுநேரம் மௌனமா யிருந்தான். பிறகு அம்மாத்தி லிருந்து கயிற்றைச் சாளரத்தில் எறிந்து சாளரக்கம்பிகளில் கட்டச்செய்து, அதன் வழியாய்ச் சென்று அக்கன்னிகையை யழைத்துக்கொண்டு பூமியில்வந்து இறங்கினான்.

முன்பு ஒருநாள் காற்று மழை யடிக்கும்போது வண்டியில் ஒரு மூட் டை கொண்டுவந்து இறக்கினார்க ளென்று நாம் கூறியது இன்னதென்று நேயர்கள் இப்போது அறிந்து கொள்ளலாம். அதாவது அச்சமயம் இரங்க நாதனும் சாமிநாதனும் மூட்டையில் கொண்டுவந்தது என்னவெனில், இக்கன்னிகைக்கு மயக்கமருந்து கொடுத்து பிணமாகச்செய்து (அடியோடு ஸ்மரணை போகச்செய்து) மூட்டையில் கட்டி அங்குகொண்டு வந்தார்கள். ஹோட்டல் காரனாகிய மார்க்கபந்துவை யெப்படியோ யேமாற்றி அக் கன்னிகையைச் களவாடிக்கொண்டு வந்து விட்டார்கள்.

அம்பலவாணன் அப்பெண்ணைத் தூக்கிக்கொண்டு மாடியிலிருந்து பூமியி லிறங்கியதே மாளிகைக்குள் குழப்பம் உண்டாயிற்று. எப்படி யோ அக்கன்னிகை தப்பித்துக்கொண்டு போய்விட்டதை யறிந்துகொண் டார்கள். மாளிகையில் உடனே கூச்சல்கள் கிளம்பின. தீபங்கள் ஏற் றப்பட்டன.

அம்பலவவாணன் இதையறிந்ததே அப் பெண்ணைக் கரத்தில் பிடித்துக்கொண்டு தன் மனைக்குச் செல்லும் நேர்வழியே சென்று வேலியைத் தாண்டி விட்டான். கன்னிகை மிக்க தைரியத்தோடேயே சென்றாள். பின்னுல் ஆட்கள் துரத்திவருகிறார்கள் என்று தெரிந்தது. உடனே அப்பெண்ணுக்குத் தைரியம் கூறிக் கூட்டிக்கொண்டு குறுக்கு வழிகளில் நுழைந்து வேகமாய்ச் சென்றான். பின்னுல் தொடர்ந்தவர்களும் விடாமல் தொடர்ந்தே வருகிறார்கள்.

அம்பலவாணன் செடிகள், புதர்கள், வேலிகள் என்று பாராமல் ஒரே துணிகரமாய் அக்கன்னிகையின் கரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு தன் வீட்டை நோக்கிச் சென்றான். அடிக்கடி எதிரிகள் மிக்கசமீபமாய் நெருங்கிவந்து விட்டபோது, மிக்க சாமார்த்தியத்தோடும் தைரியத்தோடும் துணிகரத்தோடும் தன் காரியம் நிறைவேற வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தோடு நடந்தான்.

கடைசியில் வீட்டைநெருங்கி விட்டான். எதிரிகளும் கண்ணுக்கெட்டும் தூரத்திலேயே வருகிறார்கள். வீட்டண்டை சென்றதும் முழுபலத்தோடும் கதவைக்காலால் உதைத்துத் திறந்து உள்ளே சென்றதும், ஆயாசத்தோடு கன்னிகையை யங்கிருந்த மஞ்சத்தில் போட்டுவிட்டுத் தானும் தரையில் சாய்ந்துவிட்டான். உடனே சட்டென்றெழுந்துபோய் தெருக்கதவை மூடித் தாளிட்டுக்கொண்டு திரும்பிவந்து உட்கார்ந்தான்.

இவர்கள் வந்தமாதிரியையும் அலங்கோலத்தையும் கண்ட அவன் தாய் மிக்க கலவரமும் வியப்பு மடைந்து ஒரு தீபத்தைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டு வந்து கலவரத்தோடு, இருவர் முகத்தையும் நோக்கினுள்.

அம்பலவாணன்.—அம்மா இந்தக் குற்றமற்ற கன்னிகையைத் துஷ்டர்கள் களவாடிவந்து சிறைவைத் திருந்தார்கள். நான் மீட்டுவந்தேன்'' என்றான்.

இதற்குள் துரத்தி வந்தவர்கள் வந்து கதவைத்தட்ட ஆரம்பித்தார்கள். அம்பலவாணன் தாயார் அக்கன்னிகை முகத்தைக்கண்டதே அவள் கள்ளங்கபடறியாத குற்றமற்ற கன்னிகையென்று அவள் மனதிற் பட்டது. உடனே யக்கன்னிகையை யாலிங்கனம் செய்துகொண்டு "பாபம் குற்றமற்ற குழந்தை, குழந்தாய்! நீ யொன்றுக்கும் அஞ்சாதே, அம்பலவாணு! நீ கருணையோடும் தைரியத்தோடும் செய்த இந்த பெருந்தன்மைககாக நான் மிக்க சந்தோஷ மடைகிறேன். இதனுலென்ன கஷ்டம் வந்தாலும் வரட்டும்" என்றாள்.

அந்தத் துஷ்டர்கள் முரட்டுத் தனமாய்க் கதவை யுடைத்துவிடுவார்கள்போல் தோன்றியது. உடைத்து விட்டே யிருப்பார்கள். ஆனுல் அதற்குள் அம்பலவாணன் ஒரு தந்திரமான யோசனை செய்தான். அதாவது தன்னிடமிருந்த ஒரு துப்பாக்கியை யெடுத்துச் சாளரத்தின் வழியாய் மேல்நோக்கிச் சுட்டுவிட்டு,

"இந்நேரத்தில் ஒருவர் வீட்டின்கதவை யுடைத்து உள்ளே பிரவேசிக்க முயல்வது யார்? மறுபடி எவன் கதவைத்தொடுகிறானே அவன் மறுநிமிடம் சவமாய் விழுந்து விடுவான்" என்று கூவினுன்.

(இன்னும் வரும்)

ஆரணி குப்புசாமி முதலியார்.

பொதுசமாசாரங்கள்

துருக்கிய நியாய ஸ்தலத்தில் குரங்கு சாட்சிசொன்ன அதிசயம்.

துருக்கியின் தலை நகராகிய கான்ஸ்டாண்டி நோபலில் போன மாதம் "அக்கர்மன் சர்க்கஸ்" என்ற சர்க்கஸ் கம்பெனியார் காட்சி நடத்தி வந்தார்கள். அக்கம்பெனியில் வேலை பார்த்து வந்த இரண்டு பேர் திடீரென்று ஒருநாள் மேற்படி கம்பெனியின் மானேஜரைக் கொலை செய்து விட்டதாக பலமானவதந்தி ஏற்பட்டதாயினும், கொலைக்கு அவர்கள்தான் ஜவாப்தாரி யென்று நிரூபிக்கச் சாட்சிகள் அகப்படவில்லை. கொலை செய்யப்பட்ட கம்பெனி மானேஜர் "ஸ்காம்பு" என்ற ஓர் இந்தியக்குரங்குக்கு தீனிவைத்துக்கொண் டிருந்த சமயத்தில் கொலை நடந்ததாக மட்டும் கோர்ட்டாருக்குத் தெரிந்தது. சந்தேகப்பட்ட (புருஷன் பெண்ஜாதி) இருவரும் அக்குரங்கு இருந்தவிடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர். அது வரையில் அவர்கள் மீது விசேஷ விசுவாசங் காட்டி வந்த அக்குரங்கு இத்தடவை அவர்களைக் கண்டதும் ஆத்திரத்துடன் பாய்ந்து பெருங் கூச்சல் போட்டது. நடுக்கோர்ட்டிலும் இதே மாதிரி அக்குரங்கு எதிரிகளைக் கண்டதும் நடு நடுங்கிப்போய் கோபக் குறிகளோடு நின்றது. இதைக் கவனித்த கோர்ட்டார் எதிரிகளின் மீது குற்றப்பத்திரிகை கூசாமல் வாசித்து விட்டனர்.

காட்டு மிருகங்களின் கூச்சல்.

பல சாஸ்திர நிபுணர்களும் தேசாந்திரிகளும் கீழ்க்கண்ட அபிப்பிராயத்தை ஒரு மனதாய் ஒப்புக்கொண் டிருக்கிறார்கள்:—"ஒரு சிங்கத்தின் கர்ச்சனை மற்றெந்தப் பிராணியின் சத்தத்தைக் காட்டிலும் அதிக தூரங் கேட்கும். கழுதைப்புலியின் சத்தத்தை இதற்கடுத்தாற்போல் சொல்லலாம்; ஆந்தையும் சிறுத்தையும் நரியும் கழுதைப் புலியைவிடக் கொஞ்சம் சுமாராகவே கூச்சல் போடும்; ஒரு நாய் குலைக்கும்போது கேட்கிற சத்தத்தைவிட ஒரு பூனையின் சத்தம் 10 மடங்கு தூரம் அதிகமாய்க் கேட்கும்; ஒரு குதிரையின் கனைப்பைவிட ஒரு கழுதையின் கூச்சல் 50 மடங்கு அதிக தூரம் கேட்கும்."

வருமானவரி

எப்ரல் மாதம் முதல் தேதியிலிருந்து வருமான வரி அதிக வரிச் சட்டங்களின்படி கீழ்க் கண்டவாறு விதிக்கும்படி இந்தியா அரசாங்கத்தார் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கின்றனர்.

2000-ரூபாய்க்குக் குறைந்த வருமானத்திற்கு வரியில்லை. 2000-முதல் 5000-க்குள்ளாக உள்ள வருமானத்திற்கு ரூபாய்க்கு 5-பைசா வீதம் வரி விதிக்கப்படும்.

5000-முதல் 10000-வரை ரூபாய்க்கு 6-பைசா வீதம் வரி விதிக்கப்படும்.

10000-முதல் 20000-வரை ரூபாய்க்கு 9-பைசா வீதம் வரி விதிக்கப்படும்.

20000-முதல் 30000-வரை ரூபாய்க்கு ஒரு அணா வீதம் வரி விதிக்கப்படும்.

30000-முதல் 40000-வரை ரூபாய்க்கு 1-அணா 2-பை வீதம் வரி விதிக்கப்படும்.

40000-ரூபாயும் அதற்கு மேற்பட்டும் வரும் ரூபாய்க்கு 1-அணா 4-பை வீதம் வரி விதிக்கப்படும்.

"ஆனந்த போதினி" பஞ்சாங்கம்.

துன்மதி௵ ஆவணி௴—சாலிவாகனம் 1844—கலி 5023
பசலி 1330-31—கோல்லம் 1096-97—ஹிஜரி 1339-40
இங்கிலீஷ் 1921௵ ஆகஸ்ட்டு௴—செப்டம்பர்௴

ஆவணி௴	ஆகஸ்டு௴	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
						[ந்தம்
1	16	செ	திர25-35	உத்-43-35	பி43-35சி	சூன்யதிதி கிரேதா யுகா
2	17	புத	சது31-27	திரு-50-57	சி50-57பி	கரிநாள், சூன்யதிதி
3	18	வியா	○37-30	அவி-58-20	சி58-20ம	ஆவணி அவிட்டம்
4	19	வெ	பிர43-15	சதை-60-0	சித்-60	தானியம் வாங்க
5	20	சனி	து48-45	சதை-5-27	அ5-27மர	அசூன்யசயன விரதம்
6	21	ஞா	திரி53-35	பூரட்-12-10	சி12-10அ	கர்ப்பாதானம், முடிசூட
7	22	திங்	சது57-32	உத்-18-12	சித்-60	பகுலசதுர்த்தி
8	23	செ	பஞ்60-0	ரேவ-23-24	சித்-60	சித்தயோகம்
9	24	புத	பஞ்0-20	அசு-27-16	ம27-16சி	கரிநாள் [ங்க
10	25	வியா	சஷ்1-42	பர-29-36	சி29-36ம	சீதளா சப்தமி, மாடு வா
11	26	வெ	சப்1-27 அ59-33	கிரு-30-17	சி30-17ம	கிருஷ்ண ஜன்மாஷ்டமி
12	27	சனி	நவ55-32	ரோ-29-11	சித்-60	
13	28	ஞா	தச50-5	மிரு-26-16	சித்-60	
14	29	திங்	ஏகா43-9	திரு-21-49	சி21-49அ	
15	30	செ	துவா35-0	புன-16-5	சித்-60	
16	31	புத	திர26-9	பூச-9-24	சித்-60	
17	1	வியா	சது16-51	ஆயி-2-12 மக-54-55	சி2-12அ	
18	2	வெ	●7-35 பிர58-59	பூர-48-4	சித்-60	
19	1921௵ செப்டம்பர்௴ 3	சனி	து51-13	உத்-42-3	மர-60	மரணயோகம் [ஜயந்தி
20	4	ஞா	திரி44-40	அஸ்-37-14	சித்-60	வராகஜயந்தி, பலராம
21	5	திங்	சது39-42	சித்-34-1	பிர34-1அ	விநாயக சதுர்த்தி
22	6	செ	பஞ்36-38	சுவா-32-33	சி32-33ம	ரிஷிபஞ்சமி
23	7	புத	சஷ்35-32	விசா-33-11	சித்-60	சஷ்டி விரதம் [ய்ய
24	8	வியா	சப்36-23	அனு-35-40	சி35-40பி	விவாகம், உபநயனம செ
25	9	வெ	அஷ்39-3	கேட்-39-50	ம39-50அ	குளம் கிணறு வெட்ட
26	10	சனி	நவ43-12	மூல-45-28	சித்-60	கிரிஷியாரம்பம் செய்ய
27	11	ஞா	தச48-25	பூரா-52-5	சி52-5அ	யாத்திரைக்கு விலக்கப்
28	12	திங்	ஏகா54-12	உத்-59-19	ம59-19அ	கரிநாள் [பட்டது
29	13	செ	துவா60-0	திரு-60-0	சித்-60	வாமன ஜயந்தி
30	14	புத	துவா0-20	திரு-6-42	சி6-42பிர	கிரகபிரவேசம் செய்ய
31	15	வியா	திர6-20	அவி-14-3	சி14-3மர	கன்னியா ரவி நா-59-17
						அனந்த சதுர்த்திவிரதம்

கே			சுக்
	5உ சி-பு 7 ,, க-கு 10 ,, க-சு 22 ,, க-பு 23 ,,சி-செ		செ பு
			ஞ குரு
			ராகு சனி

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR AT THE
"ANANDA BODHINI' POWER PRESS, 15, VENKATESA MAISTRY STREET, MADRAS.